

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Afrikaans

أفريقاني

حصن المسلم

Hisn al-Muslim uit die Adhkār van die Qur'an en die Sunnah

Die behoeftige tot Allah die Verhewe
Dr. Sa'ied bin 'Ali bin Wahf al-Qahtani

حِصْنُ الْمُسْلِمِ
مِنْ أَذْكَارِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

Hisn al-Muslim uit die Adhkār van die Qur'an en die Sunnah

د. سَعِيدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ وَهْفٍ الْقَحْطَانِيُّ

Die behoeftige tot Allah die Verhewe
Dr. Sa'ied bin 'Ali bin Wahf al-Qahtani

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hisn al-Muslim uit die Adhkār van die Qur'an en die Sunnah

**In die Naam van Allah, die Mees Genadige,
die Mees Barmhartige**

Inleiding

Alle lof behoort aan Allah. Ons loof Hom, ons vra Hom om hulp en ons vra Hom om vergifnis. Ons soek toevlug by Allah teen die boosheid van onself en die slegte gevolge van ons daad. Wie Allah lei, niemand kan hom laat afdwaal nie; en wie Hy laat afdwaal, niemand kan hom lei nie. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe Allah alleen nie; Hy het geen deelgenoot nie. En ek getuig dat Muḥammad Sy dienaar en BoodsAPPER is. Mag Allah se vrede en seënige op hom, sy familie, sy metgeselle en almal wat hulle met voortreflikheid volg tot op die Dag van Oordeel wees. Om voort te gaan:

Hierdie is 'n verkorte weergawe¹ wat ek saamgestel het uit my boek: “Dhikr, du‘ā en behandeling deur ruqyah uit die Qur'an en die

¹ Die oorspronklike werk is, alle lof aan Allah, reeds in vier volumes gepubliseer met uitgebreide verwysings en verifikasie van die ahadith. Hisn al-Muslim is vervat in die eerste en tweede volume daarvan.

Sunnah.” Daarin het ek die afdeling van adhkār verkort sodat dit maklik gedra kan word tydens reise.

Ek het my beperk tot die teks van die adhkār, en in die bronverwysings het ek volstaan met die vermelding van een of twee bronne wat in die oorspronklike werk voorkom. Wie die naam van die Ṣaḥābī of verdere besonderhede van die verwysings wil ken, moet na die oorspronklike werk terugkeer. Ek vra Allah, die Magtige en Verhewe, deur Sy mooiste Name en verhewe Eienskappe, om hierdie werk suiwer vir Sy Edele Aangesig te maak; om my daarmee te bevoordeel in my lewe en ná my dood; en om voordeel te skenk aan elkeen wat dit lees, druk of help versprei. Waarlik, Hy alleen is die Beskermmer daarvan en die Een wat daartoe in staat is. Mag Allah se vrede en seëninge wees op ons Profeet Muḥammad, sy familie, sy metgeselle en almal wat hulle met voortreflikheid volg tot op die Dag van Oordeel.

Die skrywer

Voltooi in die maand Safar 1409H

Die deug van dhikr

Allah die Verhewe sê:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ (١٥٢)

“Herinner My, dan sal Ek julle herinner; wees dankbaar teenoor My en wees nie ondankbaar nie.”¹

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (٥١)

“O julle wat glo, gedenk Allah dikwels.”²

﴿...وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

“...En die manne wat Allah baie gedenk en die vroue wat Allah baie gedenk – Allah het vir hulle vergifnis en ’n geweldige beloning voorberei.”³

﴿وَأَذْكُر رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ (٢٥)

“En gedenk jou Here in jouself met nederigheid en vrees, sonder harde stemme, in die oggende en aande, en moenie onder die agteloses wees nie.”⁴

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Die voorbeeld van die een wat sy Here gedenk en die een wat Hom nie gedenk

¹ Surah al-Baqarah: 152.

² Surah al-Ahzab: 41.

³ Surah al-Ahzab: 35.

⁴ Surah al-A'raf: 205.

nie, is soos die lewende en die dooie.”¹

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Sal ek julle nie inlig oor die beste van julle dade, die suiwerste daarvan by julle Koning, die hoogste daarvan in julle rang, en iets wat beter vir julle is as die besteding van goud en silwer, en beter vir julle as om julle vyand te ontmoet en hulle julle nekke slaan en julle hulle nekke slaan nie?” Hulle het gesê: ‘Ja.’ Hy het gesê: “Die gedenking van Allah die Verhewe.”²

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Allah die Verhewe sê: ‘Ek is soos My dienaar van My dink, en Ek is saam met hom wanneer hy My gedenk. As hy My in homself gedenk, gedenk Ek hom in Myself; en as hy My in ’n byeenkoms gedenk, gedenk Ek hom in ’n beter byeenkoms. As hy ’n handspan nader aan My kom, kom Ek ’n armlengte nader aan hom; en as hy ’n armlengte nader kom, kom Ek nog nader aan hom; en as hy na My toe stap, kom Ek haastig na hom toe.’”³

¹ Al-Bukhari met al-Fath (11/208), no. 6407, en Muslim (1/539), no. 779. In Muslim se weergawe: “Die voorbeeld van ’n huis waarin Allah gedenk word en ’n huis waarin Allah nie gedenk word nie, is soos die lewende en die dooie.”

² Al-Tirmidhi (5/459), no. 3377, Ibn Majah (2/124), no. 3790. Sien ook: Sahih Ibn Majah (2/316) en Sahih al-Tirmidhi (3/139).

³ Al-Bukhari (8/171), no. 7405, en Muslim (4/2061), no. 2675. Die woording is dié van Al-Bukhari.

‘Abdullah bin Busr (mag Allah tevrede wees met hom) het vertel dat ’n man gesê het: “O BoodsAPPER van Allah, die voorskrifte van Islam het baie vir my geword, vertel my dus van iets waaraan ek kan vashou.” Hy het gesê: “Laat jou tong voortdurend klam wees met die gedenking van Allah.”¹

En die Profeet, (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), het gesê: “Wie ook al een letter uit die Boek van Allah lees, vir hom is daar ’n goeie daad, en elke goeie daad word tienvoudig beloon. Ek sê nie dat ‘Alif Lam Mim’ een letter is nie, maar Alif is ’n letter, Lam is ’n letter, en Mim is ’n letter.”²

‘Uqbah bin ‘Amir (mag Allah tevrede wees met hom) het gesê: Die BoodsAPPER van Allah, (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), het uitgekóm terwyl ons in die Suffah was, en hy het gesê: “Wie van julle sal daarvan hou om elke dag na Buthan of al-‘Aqiq te gaan en daarvandaan twee groot dragtige kamele te bring sonder sonde en sonder die verbreking van familiebande?” Ons het gesê: “O BoodsAPPER van Allah, ons sal daarvan hou.” Hy het gesê: “Sal een van julle dan nie na die

¹ Al-Tirmidhi (5/458), no. 3375, Ibn Majah (2/1246), no. 3793. Al-Albani het dit as sahih verklaar in Sahih al-Tirmidhi (3/139) en Sahih Ibn Majah (2/317).

² Al-Tirmidhi (5/75), no. 2910. Al-Albani het dit as sahih verklaar in Sahih al-Tirmidhi (3/9) en Sahih al-Jami’ al-Saghir (5/340).

masjid gaan en twee verse uit die Boek van Allah leer of lees nie? Dit is beter vir hom as twee kamele. Drie verse is beter as drie kamele, vier is beter as vier, en so ook volgens hulle aantal van die kamele.”¹

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wie ook al op ’n plek sit sonder om Allah daar te gedenk, daar sal vir hom ’n bron van spyt van Allah wees; en wie ook al gaan lê sonder om Allah daar te gedenk, daar sal vir hom ’n bron van spyt van Allah wees.”²

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Geen mense sit in ’n byeenkoms sonder om Allah daarin te gedenk en sonder om seëninge op hulle Profeet te stuur nie, behalwe dat dit vir hulle ’n bron van spyt sal wees. As Allah wil, sal Hy hulle straf, en as Hy wil, sal Hy hulle vergewe.”³

En die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Geen mense staan op uit ’n byeenkoms waarin hulle Allah nie gedenk het nie, behalwe dat hulle opstaan asof hulle van die karkas van ’n donkie af opgestaan het, en dit sal vir hulle ’n

¹ Muslim (1/553), no. 803.

² Abu Dawud (4/264), no. 4856, en ander. Sien: Sahih al-Jami’ (5/342).

³ Al-Tirmidhi (5/461), no. 3380. Sien: Sahih al-Tirmidhi (3/140).

bron van spyt wees.”¹

1. Adhkār wanneer ’n mens uit die slaap wakker word

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī aḥyānā ba‘da mā amātanā wa ilayhi an-nushūr.

“Alle lof behoort aan Allah wat ons weer lewend gemaak het nadat Hy ons laat sterf het, en tot Hom is die opstanding.”²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Subḥāna Allāh, wa al-ḥamdu lillāh, wa lā ilāha illā Allāh, wa Allāhu akbar, wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāhi al-‘Aliyyi al-‘Aẓīm. Rabbi ighfir lī.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap en aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.

¹ Abu Dawud (4/264), no. 4855, en Ahmad (2/389), no. 10680. Sien: Sahih al-Jami’ (5/176).

² Al-Bukhari met al-Fath (11/113), no. 6314, en Muslim (4/2083), no. 2711.

Allah is vry van enige tekort. Alle lof behoort aan Allah. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie. Allah is die Allergrootste. Daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah, die Allerhoogste, die Almagtige nie. My Here, vergewe my.”¹

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī ‘āfānī fī jasadī, wa radda ‘alayya rūḥī, wa adhina lī bi dhikrih.

“Alle lof behoort aan Allah wat my liggaam gesond gehou het, my siel aan my teruggegee het en my toegelaat het om Hom te gedenk.”²

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾^(١٩٠)
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن
تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ

¹ “Wie dit sê, sal vergewe word. As hy daarna du‘ā doen, sal dit verhoor word. As hy opstaan, wuḍū’ verrig en daarna ṣalāh verrig, sal sy ṣalāh aanvaar word.” Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/39), nr. 1154. Die bewoording is dié van Ibn Mājah. Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/335).

² Al-Tirmidhi (5/473), no. 3401. Sien: Ṣaḥīḥ al-Tirmidhi (3/144).

أُنْفِىٰ بِبَعْضِكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِ
وَقَتْلُوا وَفُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٤٥﴾ لَا يَعْرَتَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبَلَدِ ﴿١٤٦﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٤٧﴾ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٤٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ ۖ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٤٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٥٠﴾

“Waarlik, in die skepping van die hemele en die aarde, en in die afwisseling van die nag en die dag, is daar beslis tekens vir mense van verstand;

dié wat Allah gedenk terwyl hulle staan, sit en op hulle sye lê, en wat nadink oor die skepping van die hemele en die aarde. Hulle sê:

‘Ons Here! U het dit nie verniet geskape nie. Verhewe is U; beskerm ons dan teen die straf van die Vuur.

Ons Here! Wie U ook al die Vuur laat binnegaan, hom het U inderdaad verneder; en vir die onregplegers sal daar geen helpers wees nie.

Ons Here! Ons het inderdaad ’n oproeper tot geloof hoor roep: “Glo in julle Here!” Toe het ons geglo. Ons Here! Vergewe ons daarom ons sondes,

wis ons slegte dade uit en laat ons sterf saam met die regverdiges.

Ons Here! Gee aan ons wat U ons deur U Boodskappers beloof het, en moenie ons op die Dag van Opstanding verneder nie. Waarlik, U verbreek nooit U belofte nie.'

Toe het hulle Here hulle gebed verhoor en gesê: 'Waarlik, Ek laat die werk van geen werker onder julle verlore gaan nie, of dit nou man of vrou is; julle is deel van mekaar. Diegene wat geëmigreer het, uit hulle huise verdryf is, leed verduur het ter wille van My saak, geveg het en gedood is — Ek sal beslis hulle sondes uitwis en hulle laat ingaan in Tuine waardeur riviere vloei; 'n beloning van Allah. En by Allah is die mooiste beloning.'

Laat die rondbeweeg van die ongelowiges in die lande jou nie mislei nie.

Dit is slegs 'n kortstondige genieting; daarna sal Jahannam hulle verblyf wees. En hoe ellendig is daardie rusplek!

Maar dié wat hulle Here vrees, vir hulle is daar Tuine waardeur riviere vloei. Hulle sal vir ewig daarin bly as 'n gasvrye ontvangs van Allah. En wat by Allah is, is beter vir die regverdiges.

En onder die Mense van die Boek is daar inderdaad dié wat in Allah glo, in wat aan julle geopenbaar is en in wat aan hulle geopenbaar is. Hulle is nederig voor Allah en verruil nie die tekens

van Allah vir 'n geringe prys nie. Vir hulle is hulle beloning by hulle Here. Waarlik, Allah is vinnig in afrekening.

O julle wat glo! Wees geduldig, volhard in geduld, staan vas en vrees Allah, sodat julle suksesvol mag wees.”

[Aal 'Imran: 190–200]¹

2. Du‘ā wanneer 'n kledingstuk aangetrek word

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī kasānī hādha ath-thawb, wa razaqanīhi min ghayri ḥawlin minnī wa lā quwwah.

“Alle lof behoort aan Allah, wat my met hierdie kledingstuk bekleed het en dit aan my voorsien het, sonder enige mag of krag van my eie.”²

3. Du‘ā wanneer 'n nuwe kledingstuk aangetrek word

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ

مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»

Allāhumma laka al-ḥamd, anta kasawtanīh. As'aluka min khayrihi wa khayri mā ṣunī'a lah, wa

¹ Al-Bukhari met al-Fath (8/337), no. 4569, en Muslim (1/530), no. 256.

² Oorgelewer deur Abu Dawud no. 4023, Al-Tirmidhi no. 3458 en Ibn Majah no. 3285. Al-Albani het dit as hasan verklaar in Irwa' al-Ghalil (7/47).

a'ūdhu bika min sharrihi wa sharri mā ṣuni'a lah.

“O Allah, alle lof behoort aan U. U het my hiermee bekleed. Ek vra U vir die goeie daarvan en die goeie waarvoor dit gemaak is; en ek soek beskerming by U teen die kwaad daarvan en die kwaad waarvoor dit gemaak is.”¹

4. Du‘ā vir iemand wat ’n nuwe kledingstuk aangetrek het

«تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى»

Tublī wa yukhlifu Allāhu ta‘ālā.

“Mag jy dit dra totdat dit verslyt, en mag Allah die Verhewe dit vervang.”²

«الْبَسَ جَدِيدًا، وَعَاشَ حَمِيدًا، وَمُتَّ شَهِيدًا»

Ilbas jadīdan, wa ‘ish ḥamīdan, wa mut shahīdan.

“Dra iets nuuts, leef ’n lofwaardige lewe en sterf as ’n martelaar.”³

5. Wat om te sê wanneer jy jou klere uittrek

«بِسْمِ اللَّهِ»

Bismi Allāh.

¹ Abu Dawud no. 4020, Al-Tirmidhi no. 1767, Al-Baghawi (12/40). Sien: Mukhtasar Shama'il al-Tirmidhi deur Al-Albani (bl. 47).

² Oorgelewer deur Abu Dawud (4/41), no. 4020. Sien ook: Sahih Abi Dawud (2/760).

³ Ibn Majah (2/1178), no. 3558, en Al-Baghawi (12/41). Sien: Sahih Ibn Majah (2/275).

“In die Naam van Allah.”¹

6. Du‘ā wanneer die toilet betree word

«بِسْمِ اللَّهِ [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ]»

[Bismi Allāh] Allāhumma innī a‘ūdhu bika min al-khubthi wa al-khabā’ith.

“[In die Naam van Allah.] O Allah, ek soek beskerming by U teen die manlike en vroulike duiwels.”²

7. Du‘ā wanneer die toilet verlaat word

«غُفْرَانُكَ»

Ghufrānak.

“Ek vra U om vergifnis.”³

8. Die dhikr voor wuḍū’

«بِسْمِ اللَّهِ»

Bismi Allāh.

“In die Naam van Allah.”⁴

¹ Al-Tirmidhi (2/505), no. 606, en ander. Sien: Irwa’ al-Ghalil no. 50 en Sahih al-Jami’ (3/203).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari (1/45), no. 142, en Muslim (1/283), no. 375. Die toevoeging: “In die Naam van Allah” aan die begin is deur Sa’id bin Mansur oorgelewer. Sien Fath al-Bari (1/244).

³ Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan, behalwe Al-Nasa’i wat dit in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah’, no. 79, oorgelewer het. Abu Dawud no. 30, Al-Tirmidhi no. 7 en Ibn Majah no. 300. Al-Albani het dit as sahih verklaar in Sahih Sunan Abi Dawud (1/19).

⁴ Abu Dawud no. 101, Ibn Majah no. 397 en Ahmad no. 9418. Sien: Irwa’ al-Ghalil (1/122).

9. Die dhikr na voltooiing van wudū'

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

Ashhadu an lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, wa ashhadu anna Muḥammadan ‘abduhu wa rasūluh.

“Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe Allah alleen nie; Hy het geen deelgenoot nie. En ek getuig dat Muḥammad Sy dienaar en BoodsAPPER is.”¹

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ»

Allāhumma ij‘alnī mina at-tawwābīn, wa ij‘alnī mina al-mutaṭahhirīn.

“O Allah, maak my onder dié wat voortdurend berou toon, en maak my onder dié wat hulleself reinig.”²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

Subḥānaka Allāhumma wa biḥamdik. Ashhadu an lā ilāha illā anta. Astaghfiruka wa atūbu ilayk.

“U is vry van enige tekort, O Allah, en alle lof behoort aan U. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe U nie. Ek vra U om vergifnis en ek wend my in berou tot U.”³

¹ Muslim (1/209), no. 234.

² Al-Tirmidhi (1/78), no. 55. Sien: Sahih al-Tirmidhi (1/18).

³ Al-Nasa’i in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah’ (bl. 173). Sien: Irwa’ al-Ghalil (1/135) en (3/94).

10. Die dhikr wanneer jy die huis verlaat

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Bismi Allāh, tawakkaltu ‘alā Allāh, wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

“In die Naam van Allah. Ek stel my vertroue in Allah. Daar is geen mag en geen krag behalwe deur Allah nie.”²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika an aḍilla aw uḍalla, aw azilla aw uzalla, aw aẓlima aw uẓlama, aw ajhala aw ujhala ‘alayya.

“O Allah, ek soek beskerming by U daarteen dat ek afdwaal of mislei word; dat ek gly of laat gly word; dat ek onreg pleeg of onreg aangedoen word; of dat ek onkundig optree of dat onkundigheid teenoor my gepleeg word.”³

11. Die dhikr wanneer jy die huis binnegaan

«بِسْمِ اللَّهِ وَلِجَنَّتَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا»

¹ Al-Bukhārī (1/152) nr. (611) en (613), en Muslim (1/288) nr. (383).

² Abu Dawud (4/325), no. 5095, en Al-Tirmidhi (5/490), no. 3426. Sien: Sahih al-Tirmidhi (3/151).

³ Oorgelewer deur die Sunan-skrywers: Abu Dawud no. 5094, Al-Tirmidhi no. 3427, Al-Nasa’i no. 5501 en Ibn Majah no. 3884. Sien: Sahih al-Tirmidhi (3/152) en Sahih Ibn Majah (2/336).

Bismi Allāhi walajnā, wa bismi Allāhi kharajnā,
wa ‘alā Allāhi Rabbinā tawakkalnā.

“In die Naam van Allah gaan ons binne; in die Naam van Allah gaan ons uit; en op Allah, ons Here, plaas ons ons vertrouwe.” Daarna moet hy sy huisgesin met salam groet.¹

12. Du‘ā wanneer jy na die masjid gaan

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا،
وَمِنْ قُوَّتِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي
نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا،
وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي لَحْيِي
نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا»

Allāhumma ij‘al fī qalbī nūran, wa fī lisānī nūran,
wa fī sam‘ī nūran, wa fī baṣarī nūran, wa min fawqī
nūran, wa min taḥṭī nūran, wa ‘an yamīnī nūran, wa
‘an shimālī nūran, wa min amāmī nūran, wa min
khalḥī nūran, wa ij‘al fī nafsī nūran, wa a‘ẓim lī
nūran, wa ‘aẓẓim lī nūran, wa ij‘al lī nūran, wa ij‘alnī
nūran. Allāhumma a‘ṭinī nūran, wa ij‘al fī ‘aṣabī
nūran, wa fī laḥmī nūran, wa fī damī nūran, wa fī
sha‘rī nūran, wa fī basharī nūran.

¹ Oorgelewer deur Abu Dawud (4/325), no. 5096. Die isnad is deur Shaykh Ibn Baz as hasan beskou in Tuhfat al-Akhyar (bl. 28). In die sahih-hadith staan: “Wanneer ‘n man sy huis binnegaan en Allah gedenk wanneer hy ingaan en wanneer hy eet, sê die Shayṭān: ‘Daar is vir julle geen plek om te oornag nie, en geen aandete nie.’” Muslim no. 2018.

“O Allah, plaas lig in my hart; lig op my tong; lig in my gehoor; lig in my sig; lig bo my; lig onder my; lig aan my regterkant; lig aan my linkerkant; lig voor my; lig agter my; plaas lig in my siel; vergroot my lig; vermeerder my lig; gee my lig; maak my tot lig. O Allah, skenk my lig; plaas lig in my senings; lig in my vlees; lig in my bloed; lig in my hare; en lig in my vel.”¹

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عِظَائِي، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ»

Allāhumma ij'al lī nūran fī qabrī ... wa nūran fī 'izāmī, wa zidnī nūran, wa zidnī nūran, wa zidnī nūran, wa hab lī nūran 'alā nūr.

“O Allah, gee vir my lig in my graf ... en lig in my bene.”² “En vermeerder my lig, en vermeerder my lig, en vermeerder my lig.”³ “En skenk vir my lig op lig.”⁴

¹ Sien al hierdie woordings in Al-Bukhari (11/116), no.(3166), en Muslim (1/526), nos. 529, 530 en 763.

² Al-Tirmidhi (5/483), no. 3419.

³ Oorgelewer deur Al-Bukhari in Al-Adab al-Mufrad, no. 695 (bl. 258). Al-Albani het die isnad as sahih verklaar in Sahih al-Adab al-Mufrad, no. 536.

⁴ Ibn Hajar noem dit in Faṭḥ al-Bārī en skryf dit toe aan Ibn Abī 'Āṣim in Kitāb ad-Du'ā. Sien Faṭḥ al-Bārī (11/118). Hy sê: “Uit die verskillende weergawes kom vyf-en-twintig eienskappe bymekaar.”

13. Du‘ā wanneer die masjid binnegegaan word

(Hy begin met sy regtervoet.)¹, en hy sê:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A‘ūdhu billāhi al-‘Azīm, wa bi wajhihi al-Karīm,
wa sulṭānihi al-Qadīm, min ash-Shayṭān ir-Rajīm.

“Ek soek beskerming by Allah, die Almagtige;
deur Sy Edele Aangesig; en deur Sy Ewige Gesag;
teen die vervloekte Shayṭān.”²

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ»

Bismi Allāh, waṣ-ṣalātu wa as-salāmu ‘alā Rasūli
Allāh.

“In die Naam van Allah. Vrede en seëninge op die
Boodskapper van Allah.”³⁴

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»

Allāhumma iftaḥ lī abwāba raḥmatik.

O Allah, maak vir my die deure van U genade

¹ Volgens die uitspraak van Anas bin Malik (mag Allah tevrede wees met hom): “Dit is van die Sunnah dat wanneer jy die masjid binnegaan, jy met jou regtervoet begin; en wanneer jy uitgaan, jy met jou linkervoet begin.” Oorgelewer deur Al-Hakim (1/218), wat dit volgens die voorwaardes van Muslim as sahih verklaar het, en Al-Dhahabi het daarmee saamgestem. Ook oorgelewer deur Al-Bayhaqi (2/442). Al-Albani het dit as hasan verklaar in Al-Silsilah al-Sahihah (5/624), no. 2478.

² Abu Dawud no. 466. Sien: Sahih al-Jami’ no. 4591.

³ Oorgelewer deur Ibn as-Sunnī nr. (88), en deur al-Albānī as goed beoordeel in Ath-Thamar al-Mustaṭāb (bl. 607).

⁴ Abū Dāwūd (1/126) nr. (465). Sien ook: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (1/528).

oop.¹

14. Du‘ā vir die uitgaan uit die masjid.

(Hy begin met sy linkervoet) en sê:²

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ»

Bismi Allāh, waṣ-ṣalātu wa as-salāmu ‘alā Rasūli Allāh.

In die Naam van Allah, en mag seëninge en vrede op die BoodsAPPER van Allah wees.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ»

Allāhumma innī as’aluka min faḍlik.

O Allah, ek vra U vir U guns.

«اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

Allāhumma‘ṣimnī min ash-Shayṭān ir-Rajīm.

O Allah, beskerm my teen die vervloekte Shayṭān.³

¹ Muslim (1/494), no. 713. In Sunan Ibn Majah, uit die hadith van Fatimah (mag Allah tevrede wees met haar): “O Allah, vergewe my sondes en open vir my die deure van U genade.” Al-Albani het dit as sahih verklaar weens ondersteunende oorlewerings. Sien: Sahih Ibn Majah (1/128), no. (129.)

² Al-Ḥākim (1/218), al-Bayhaqī (2/442). Al-Albānī het dit as ḥasan geklassifiseer in Silsilat al-Aḥādīth al-Ṣaḥīḥah (5/624), nr. (2478). Die bronverwysing daarvan is reeds vroeër vermeld.

³ Sien die verwysings van die vorige ḥadīth by die du‘ā vir die binnegaan van die masjid, nr. (20). Die toevoeging: “O Allah, beskerm my teen die vervloekte Shayṭān” is deur Ibn Mājah oorgelewer. Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/129).

15. Adhkār van die Adhān.

Hy sê dieselfde as wat die mu'adhdhin sê, behalwe by (Ḥayya 'alaṣ-Ṣalāh en Ḥayya 'alal-Falāḥ), dan sê hy:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

Daar is geen mag en geen krag behalwe deur Allah nie.

Hy sê:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا»

Wa anā ashhadu an lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, wa anna Muḥammadan 'abduhu wa rasūluh. Raḍītu billāhi Rabban, wa bi Muḥammadin Rasūlan, wa bil-Islāmi dīnan.

En ek getuig dat daar geen god is behalwe Allah alleen nie; Hy het geen vennoot nie. En ek getuig dat Muḥammad Sy dienaar en Sy Boodskapper is. Ek is tevrede met Allah as my Heer, met Muḥammad as Boodskapper en met Islam as my godsdiens.¹

(Hy sê dit nadat die mu'adhdhin die shahādah voltooi het.)²

Hy stuur ṣalāh op die Profeet (mag Allah se vrede

¹ Muslim (1/290) nr. (386).

² Ibn Khuzaymah (1/220).

en seëninge op hom wees) nadat hy klaar die mu'adhdhin geantwoord het.¹

Hy sê:

«اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الثَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ،
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]

Allāhumma Rabba hādhihi ad-da'wati at-tāmmah, waṣ-ṣalāti al-qā'imah, āti Muḥammadan al-wasilata wa al-faḍīlah, wab'athhu maqāman maḥmūdan alladhī wa'adtah, [innaka lā tukhlifu al-mī'ād].

O Allah, Heer van hierdie volmaakte oproep en van die gebed wat ingestel gaan word, skenk aan Muḥammad die Wasilah en die voortreflikheid, en verhef hom tot die geprysde posisie wat U hom belowe het. [U verbreek nooit U belofte nie.]²

Hy maak du'ā vir homself tussen die adhān en die iqāmah, want die du'ā op daardie tyd word nie verwerp nie.³

16. Die openingsdu'ā

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ

¹ Muslim (1/288) nr. (384).

² Al-Bukhārī (1/152) nr. (614), en wat tussen die vierkantige hakies is, is deur al-Bayhaqī (1/410). Die groot geleerde 'Abd al-'Azīz ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het die ketting van oorlewering as ḥasan beoordeel in Tuḥfat al-Akhyār (bl. 38).

³ At-Tirmidhī nr. (3594) en (3595), Abū Dāwūd nr. (525), en Aḥmad nr. (12200). Sien ook: Irwā' al-Ghalīl (1/262).

نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
خَطَايَايَ، بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»

Allāhumma bā'id baynī wa bayna khaṭāyāya kamā bā'adta bayna al-mashriqi wa al-maghrib, Allāhumma naqqinī min khaṭāyāya kamā yunaqqā ath-thawbu al-abyaḍu mina ad-danas, Allāhumma ighsilnī min khaṭāyāya bith-thalji wa al-mā'i wa al-barad.

“O Allah, hou my ver weg van my sondes, soos U die ooste ver van die weste gemaak het. O Allah, reinig my van my sondes soos 'n wit kledingstuk van vuilheid gereinig word. O Allah, was my van my sondes met sneeu, water en hael.”¹

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Subḥānaka Allāhumma wa biḥamdika, wa tabāraka ismuka, wa ta'ālā jadduka, wa lā ilāha ghayruk.

“U is volmaak en vry van enige tekort, O Allah, en aan U behoort alle lof. Geseënd is U Naam, U Grootheid is verhewe, en daar is geen ware god behalwe U nie.”²

«وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ

¹ Al-Bukhārī (1/181) nr. (744), en Muslim (1/419) nr. (598).

² Muslim nr. (399), en die vier skrywers van die Sunan: Abū Dāwūd nr. (775), at-Tirmidhī nr. (243), Ibn Mājah nr. (806), en an-Nasā'ī nr. (899). Sien ook: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/77), en Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/135).

صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحَبَّتَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

Wajjahtu wajhiya lilladhī faṭara as-samāwāti wa al-arḍa ḥanīfan wa mā ana mina al-mushrikīn. Inna ṣalātī, wa nusukī, wa maḥyāya, wa mamātī lillāhi Rabbi al-‘ālamīn. Lā sharīka lah, wa bidhālīka umirtu wa ana mina al-muslimīn. Allāhumma anta al-Malik, lā ilāha illā Anta, Anta Rabbī wa ana ‘abduk. Ḥalamtu nafsī wa i’taraftu bidhanbī, faghfir lī dhunūbī jamī’an, innahu lā yaghfiru adh-dhunūba illā Anta. Wahdinī li-aḥsani al-akhlāq, lā yahdī li-aḥsanihā illā Anta, waṣrif ‘annī sayyi’ahā, lā yaṣrifu ‘annī sayyi’ahā illā Anta. Labbayka wa sa’dayka, wa al-khayru kulluhu bi-yadayk, wa ash-sharru laysa ilayk. Ana bika wa ilayk. Tabārakta wa ta’ālayt. Astaghfiruka wa atūbu ilayk.

“Ek het my gesig gewend na Hom wat die hemele en die aarde geskep het, opreg in geloof, en ek is nie van die mushrikīn nie. Waarlik, my ṣalāh, my aanbidding, my lewe en my dood is vir Allah, die Here van die wêreld. Hy het geen deelgenoot nie. Daarmee is ek beveel, en ek is van die Moslems. O

Allah, U is die Koning; daar is geen ware god behalwe U nie. U is my Here en ek is U dienaar. Ek het myself onreg aangedoen en ek erken my sonde. Vergewe daarom al my sondes, want niemand vergewe sondes behalwe U nie. Lei my na die beste karakter, want niemand lei na die beste daarvan behalwe U nie. Hou die slegte karakter van my weg, want niemand hou dit van my weg behalwe U nie. Ek antwoord U oproep en ek is gehoorsaam aan U. Alle goedheid is in U Hande, en kwaad word nie aan U toegeskryf nie. Ek bestaan deur U en ek keer terug na U. Geseënd en verhewe is U. Ek vra U om vergifnis en ek draai in berou na U.”¹

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

Allāhumma Rabba Jibrā’īla, wa Mīkā’īla, wa Isrāfīla, Fāṭira as-samāwāti wa al-ard, ‘Ālima al-ghaybi wa ash-shahādah. Anta taḥkumu bayna ‘ibādika fīmā kānū fihi yakhtalifūn. Ihdinī limā ikhtulifa fihi mina al-ḥaqqi bi-idhnik, innaka tahdī man tashā’u ilā širāṭin mustaqīm.

“O Allah, Here van Jibrā’īl, Mīkā’īl en Isrāfīl, Skepper van die hemele en die aarde, Kenner van die onsigbare en die sigbare. U oordeel tussen U

¹ Oorgelewer deur Muslim (1/534) nr. (771).

dienaars oor dit waarin hulle verskil het. Lei my, met U toestemming, na die waarheid waarin daar verskil is. Waarlik, U lei wie U wil na die reguit pad.”¹

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

Allāhu akbaru kabīrā, Allāhu akbaru kabīrā, Allāhu akbaru kabīrā, wal-ḥamdu lillāhi kathīrā, wal-ḥamdu lillāhi kathīrā, wal-ḥamdu lillāhi kathīrā, wa subḥānallāhi bukratan wa aṣīlā.

“Allah is die Allergrootste, baie groot. Allah is die Allergrootste, baie groot. Allah is die Allergrootste, baie groot. Alle lof behoort aan Allah, baie lof. Alle lof behoort aan Allah, baie lof. Alle lof behoort aan Allah, baie lof. En Allah is vry van enige tekort, in die oggend en in die aand.”

Drie keer.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ، وَهَمْزِهِ»

A‘ūdhu billāhi mina ash-Shayṭān: min nafkhihi, wa nafthihi, wa hamzih.

“Ek soek beskerming by Allah teen die Shayṭān: teen sy hoogmoed, sy slegte invloed en sy bose aanhitsing.”²

¹ Oorgelewer deur Muslim (1/534) nr. (770).

² Oorgelewer deur Abū Dāwūd (1/203) nr. (764), Ibn Mājah (1/265) nr. (807), en Aḥmad (4/85) nr. (16739). Shu‘ayb al-Arnā‘ūt het in sy

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]

Allāhumma laka al-ḥamd, Anta nūru as-samāwāti wal-arḍi wa man fihinna, wa laka al-ḥamd, Anta qayyimu as-samāwāti wal-arḍi wa man fihinna, [wa laka al-ḥamd, Anta Rabbu as-samāwāti wal-arḍi wa man fihinna] [wa laka al-ḥamd, laka mulku as-samāwāti wal-arḍi wa man fihinna] [wa laka al-ḥamd, Anta Maliku as-samāwāti wal-arḍi] [wa laka al-ḥamd] [Anta al-Ḥaqq, wa wa'duka al-ḥaqq, wa qawluka al-ḥaqq, wa liqā'uka ḥaqq, wal-Jannatu ḥaqq, wan-nāru ḥaqq, wan-nabiyyūna ḥaqq, wa Muḥammad (mag Allah se vrede en

ondersoek van die Musnad gesê: “Ḥasan li-ghayrih.” ‘Abd al-Qādir al-Arnā’ūt het in sy takhrīj van al-Kalim aṭ-Ṭayyib van Ibn Taymiyyah, nr. (78), gesê: “Dit is ‘n ṣaḥīḥ ḥadīth deur sy ondersteunende oorleweringens.” Al-Albānī het dit ook genoem in Ṣaḥīḥ al-Kalim aṭ-Ṭayyib nr. (62). Muslim het ook iets soortgelyks van Ibn ‘Umar, mag Allah tevrede wees met hulle albei, oorgelewer, en daarin is daar ‘n verhaal (1/420) nr. (601).

seëninge op hom wees) ḥaqq, was-sā‘atu ḥaqq] [Allāhumma laka aslamtu, wa ‘alayka tawakkaltu, wa bika āmantu, wa ilayka anabtu, wa bika khāṣamtu, wa ilayka ḥākamtu. Faghfir lī mā qaddamtu, wa mā akhkhartu, wa mā asrartu, wa mā a‘lantu] [wa mā Anta a‘lamu bihi minnī] [Anta al-Muqaddimu, wa Anta al-Mu’akhkhiru, lā ilāha illā Anta] [Anta ilāhī, lā ilāha illā Anta] [wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh].

“O Allah, aan U behoort alle lof¹. U is die Lig van die hemele en die aarde en almal wat daarin is. Aan U behoort alle lof. U hou die hemele en die aarde en almal wat daarin is in stand. [Aan U behoort alle lof. U is die Here van die hemele en die aarde en almal wat daarin is.] [Aan U behoort alle lof. Aan U behoort die koningskap van die hemele en die aarde en almal wat daarin is.] [Aan U behoort alle lof. U is die Koning van die hemele en die aarde.] [Aan U behoort alle lof.] [U is die Waarheid. U belofte is waar. U Woord is waar. Die ontmoeting met U is waar. Jannah is waar. Die Vuur is waar. Die Profete is waar. Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) is waar. Die Uur is waar.] [O Allah, aan U het ek oorgegee, op U vertrou ek, in U glo ek, na U keer ek terug, met U hulp stry ek teen

¹ Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het dit gesê wanneer hy in die nag opgestaan het om tahajjud te bid.

die valsheid, en na U oordeel keer ek terug. Vergewe my wat ek voorheen gedoen het, wat ek later gedoen het, wat ek weggesteek het en wat ek openlik gedoen het.] [En vergewe my vir dit waarvan U beter weet as ek.] [U is die Een wat vorentoe bring, en U is die Een wat uitstel. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.] [U is my ware god wat aanbid mag word; daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.] [Daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah nie.]”¹

17. Die du‘ā van rukū‘

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»

Subḥāna Rabbiyal-‘Azīm.

“My Here, die Grootste, is vry van enige tekort.”
Drie keer.²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

Subḥānaka Allāhumma Rabbanā wa biḥamdika,
Allāhumma ighfir lī.

“U is vry van enige tekort, O Allah, ons Here, en

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/3), (11/116) en (13/371), nr. (423), (465), (1120), (6317), (7385), (7442) en (7499), en Muslim in 'n korter weergawe met soortgelyke bewoording (1/532) nr. (769).

² Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan en Aḥmad: Abū Dāwūd nr. (870), at-Tirmidhī nr. (262), an-Nasā'ī nr. (1007), Ibn Mājah nr. (897), en Aḥmad nr. (3514). Sien ook: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/83).

aan U behoort alle lof. O Allah, vergewe my.”¹

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

Subbūḥun, Quddūsun, Rabbu al-malā’ikati war-Rūḥ.

“U is die Mees Vry van enige tekort, die Allerheiligste, Here van die engele en die Rūḥ.”²

«اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَلَكَ أَمْنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصْبِي، [وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]

Allāhumma laka raka’tu, wa bika āmantu, wa laka aslamtu. Khasha’a laka sam’ī, wa baṣarī, wa mukhkhī, wa ‘azmī, wa ‘aṣabī, [wa mā istaqallat bihi qadamī].

“O Allah, vir U het ek gebuig in rukū‘, in U het ek geglo, en aan U het ek oorgegee. My gehoor, my sig, my brein, my bene en my senuwees het hulself aan U onderwerp, [en ook dit wat my voete dra].”³

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»

Subḥāna dhil-jabarūti wal-malakūti wal-kibriyā’i wal-‘aḏamah.

“Vry van enige tekort is die Een wat mag,

¹ Al-Bukhārī (1/99) nr. (794), en Muslim (1/350) nr. (484).

² Muslim (1/353), nr. (487), en Abū Dāwūd (1/230), nr. (872).

³ Muslim (1/534) nr. (771), en die vier Sunan-skrywers behalwe Ibn Mājah: Abū Dāwūd nr. (760) en (761), at-Tirmidhī nr. (3421), en an-Nasā’ī nr. (1049). Wat tussen die vierkantige hakies is, is die bewoording van Ibn Khuzaymah nr. (607), en Ibn Ḥibbān nr. (1901).

koningskap, grootheid en majesteit besit.”¹

18. Die du‘ā wanneer mens uit rukū‘ opkom

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»

Sami‘a Allāhu liman ḥamidah.

“Allah hoor en aanvaar die lof van die een wat Hom prys.”²

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»

Rabbanā wa laka al-ḥamd, ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fih.

“Ons Here, aan U behoort alle lof; baie, goeie en geseënde lof.”³

«مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدُ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

Mil’a as-samāwāti wa mil’a al-arḍi, wa mā baynahumā, wa mil’a mā shi’ta min shay’in ba’d. Ahla ath-ṭhanā’i wa al-majd, aḥaqqu mā qāla al-‘abd, wa kullunā laka ‘abd. Allāhumma lā māni’a limā a’ṭayt, wa lā mu’ṭiya limā mana’t, wa lā yanfa‘u dhā al-jaddi minka al-jadd.

“n Lofprysing wat die hemele vul, die aarde vul,

¹ Abū Dāwūd (1/230) nr. (873), an-Nasā’ī nr. (1131), en Aḥmad nr. (23980). Die ketting van oorlewering is ḥasan.

² Al-Bukhārī met al-Faḥ (2/282) nr. (796).

³ Al-Bukhārī met al-Faḥ (2/284) nr. (796).

alles tussen hulle vul, en daarna vul wat U ook al wil. U is waardig aan lof en majesteit. Dit is die beste wat 'n dienaar kan sê, en ons almal is U dienaars. O Allah, niemand kan keer wat U gee nie, en niemand kan gee wat U keer nie. Die rykdom en status van 'n persoon kan hom nie teen U help nie.”¹

19. Die du‘ā van sujūd

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»

Heilig is my Allerhoogste Heer.

“My Here, die Allerhoogste, is vry van enige tekort.”

Drie keer.²

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

Subḥānaka Allāhumma Rabbanā wa biḥamdika, Allāhumma ighfir lī.

“U is vry van enige tekort, O Allah, ons Here, en aan U behoort alle lof. O Allah, vergewe my.”³

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

Subbūḥun Quddūsun Rabbul-malā'ikati war-rūḥ.

¹ Muslim (1/346) nr. (477).

² Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan en Aḥmad: Abū Dāwūd nr. (870), at-Tirmidhī nr. (262), an-Nasā'ī nr. (1007), Ibn Mājah nr. (897), en Aḥmad nr. (3514). Sien ook: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/83).

³ Al-Bukhārī nr. (794), en Muslim nr. (484). Dit het reeds voorgekom by nr. (34).

“Volmaak en Heilig is Allah, die Here van die engele en die Rūḥ.”¹

«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

Allāhumma laka sajadtu wa bika āmantu, wa laka aslamtu. Sajada wajhiya lilladhī khalaqahu, wa ṣawwarahu, wa shaqqa sam‘ahu wa baṣarahu. Tabāraka Allāhu Aḥsanu al-khāliqīn.

“O Allah, vir U het ek neergekniel in sujūd, in U het ek geglo, en aan U het ek oorgegee. My gesig het in sujūd gegaan vir die Een wat dit geskep het, dit gevorm het, en sy gehoor en sig oopgemaak het. Geseënd is Allah, die Beste van skeppers.”²

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»

Subḥāna dhil-jabarūti wal-malakūti wal-kibriyā’i wal-‘aẓamah.

“Vry van enige tekort is die Een wat mag, koningskap, grootheid en majesteit besit.”³

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةَ وَجَلِّهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

Allāhumma ighfir lī dhanbī kullah: diqqahu wa

¹ Muslim (1/533) nr. (487), en Abū Dāwūd nr. (872). Dit het reeds voorgekom by nr. (35).

² Muslim (1/534) nr. (771), en ander.

³ Abū Dāwūd (1/230) nr. (873), an-Nasā’ī nr. (1131), en Aḥmad nr. (23980). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/166). Die tahrīj daarvan het reeds voorgekom by nr. (37).

jillah, wa awwalahu wa āakhirah, wa ‘alāniyatahu wa sirrah.

“O Allah, vergewe al my sondes: die klein en die groot, die eerste en die laaste, die openlike en die verborge.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»

Allāhumma innī a‘ūdhu biriḍāka min sakhaṭika, wa bimu‘āfātika min ‘uqūbatika, wa a‘ūdhu bika minka. Lā uḥṣī thanā’an ‘alayka, Anta kamā athnayta ‘alā nafsika.

“O Allah, ek soek beskerming in U tevredenheid teen U woede, en in U beskerming teen U straf. Ek soek beskerming by U teen U. Ek kan U lof nie volledig tel nie. U is soos U Uself geprys het.”²

20. Die du‘ā wanneer mens tussen die twee sajdahs sit

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي»

Rabbighfir lī, Rabbighfir lī.

“My Here, vergewe my. My Here, vergewe my.”³

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»

¹ Muslim (1/230) nr. (483).

² Muslim (1/352) nr. (486).

³ Abū Dāwūd (1/231) nr. (874), en Ibn Mājah nr. (897). Sien ook: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/148).

Allāhumma ighfir lī, warḥamnī, wahdinī, wajburnī, wa ‘āfinī, warzuqnī, warfa’nī.

“O Allah, vergewe my, wees genadig met my, lei my, herstel my toestand, gee my welstand, voorsien my, en verhef my.”¹

21. Die du‘ā van sujūd at-tilāwah

«سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ

الْخَالِقِينَ»

Sajada wajhiya lilladhī khalaqahu, wa shaqqa sam‘ahu wa baṣarahu biḥawlihi wa quwwatihi, fatabāraka Allāhu Aḥsanu al-khālīqīn.

“My gesig het in sujūd gegaan vir die Een wat dit geskep het, en Hy het sy gehoor en sig oopgemaak deur Sy mag en krag. Geseënd is Allah, die Beste van skeppers.”

[Al-Mu‘minūn: 14]².

«اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَصَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»

Allāhumma uktub lī bihā ‘indaka ajrā, wa ḍa‘ ‘annī bihā wizrā, waj‘alhā lī ‘indaka dhukhrā, wa

¹ Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan behalwe an-Nasā’ī: Abū Dāwūd (1/231) nr. (850), at-Tirmidhī nr. (284) en (285), en Ibn Mājah nr. (898). Sien ook: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/90), en Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/148).

² At-Tirmidhī (2/474) nr. (3425), Aḥmad (6/30) nr. (24022), en al-Ḥākim. Hy het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/220). Die byvoeging is van hom.

taqabbalhā minnī kamā taqabbaltahā min ‘abdika Dāwūd.

“O Allah, skryf vir my daardeur ’n beloning by U neer, verwyder daardeur ’n las van my, maak dit vir my ’n skat by U, en aanvaar dit van my soos U dit van U dienaar Dāwūd aanvaar het.”¹

22. Die tashahhud

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

At-taḥiyyātu lillāhi, waṣ-ṣalawātu, waṭ-ṭayyibāt. As-salāmu ‘alayka ayyuhan-nabiyyu wa raḥmatullāhi wa barakātuh. As-salāmu ‘alaynā wa ‘alā ‘ibādillāhi aṣ-ṣāliḥīn. Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh, wa ash-hadu anna Muḥammadan ‘abduhu wa Rasūluh.

“Alle groete van eer behoort aan Allah, asook die gebede en alles wat goed en rein is. Vrede sy met u, o Profeet, en die genade van Allah en Sy seëninge. Vrede sy met ons en met die regverdiges dienaars van Allah. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe Allah nie, en ek getuig dat Muḥammad Sy dienaar en Boodskapper is.”²

¹ At-Tirmidhī (2/473) nr. (579), en al-Hākim. Hy het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/219).

² Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (2/311) nr. (831), en Muslim (1/301) nr. (402).

23. Ṣalāh op die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) ná die tashahhud

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

Allāhumma ṣalli ‘alā Muḥammadin, wa ‘alā āli Muḥammadin, kamā ṣallayta ‘alā Ibrāhīma, wa ‘alā āli Ibrāhīma, innaka Ḥamīdun Majīd. Allāhumma bārik ‘alā Muḥammadin, wa ‘alā āli Muḥammadin, kamā bārakta ‘alā Ibrāhīma, wa ‘alā āli Ibrāhīma, innaka Ḥamīdun Majīd.

“O Allah, stuur U besondere seëninge oor Muḥammad en oor die familie van Muḥammad, soos U seëninge gestuur het oor Ibrāhīm en oor die familie van Ibrāhīm. Voorwaar, U is lofwaardig en vol majesteit. O Allah, seën Muḥammad en die familie van Muḥammad, soos U Ibrāhīm en die familie van Ibrāhīm geseën het. Voorwaar, U is lofwaardig en vol majesteit.”¹

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

Allāhumma ṣalli ‘alā Muḥammadin, wa ‘alā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā ṣallayta ‘alā āli

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (6/408) nr. (3370), en Muslim nr. (406).

Ibrāhīm. Wa bārik ‘alā Muḥammadin, wa ‘alā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā bārakta ‘alā āli Ibrāhīm, innaka Ḥamīdun Majīd.

“O Allah, stuur U besondere seëninge oor Muḥammad, sy eggenotes en sy nageslag, soos U seëninge gestuur het oor die familie van Ibrāhīm. En seën Muḥammad, sy eggenotes en sy nageslag, soos U die familie van Ibrāhīm geseën het. Voorwaar, U is lofwaardig en vol majesteit.”¹

24. Die du‘ā ná die laaste tashahhud, voor die salām

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika min ‘adhābi al-qabr, wa min ‘adhābi Jahannam, wa min fitnati al-maḥyā wa al-mamāt, wa min sharri fitnati al-Masīḥ ad-Dajjāl.

“O Allah, ek soek beskerming by U teen die straf van die graf, teen die straf van Jahannam, teen die beproewing van lewe en dood, en teen die kwaad van die beproewing van al-Masīḥ ad-Dajjāl.”²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ،

¹ Al-Bukhārī met al-Fatḥ (6/407) nr. (3369), en Muslim (1/306) nr. (407). Die bewoording is van hom.

² Al-Bukhārī (2/102) nr. (1377), en Muslim (1/412) nr. (588). Die bewoording is van Muslim.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika min ‘adhābi al-qabr, wa a‘ūdhu bika min fitnati al-Masīḥ ad-Dajjāl, wa a‘ūdhu bika min fitnati al-maḥyā wa al-mamāt. Allāhumma innī a‘ūdhu bika mina al-ma’tḥami wa al-maghram.

“O Allah, ek soek beskerming by U teen die straf van die graf. Ek soek beskerming by U teen die beproewing van al-Masīḥ ad-Dajjāl. Ek soek beskerming by U teen die beproewing van lewe en dood. O Allah, ek soek beskerming by U teen sonde en skuldias.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ»

Allāhumma innī ḡalamtu nafsī ḡulman kathīrā, wa lā yaghfiru adh-dhunūba illā Anta, faghfir lī maghfiratan min ‘indika warḡamnī, innaka Anta al-Ghafūru ar-Raḡīm.

“O Allah, ek het myself baie onreg aangedoen, en niemand vergewe sondes behalwe U nie. Vergewe my daarom met ’n vergifnis van U kant af en wees genadig met my. Voorwaar, U is die Mees Vergewensgesinde, die Mees Genadige.”²

¹ Al-Bukhārī (1/202) nr. (832), en Muslim (1/412) nr. (587).

² Al-Bukhārī (8/168) nr. (834), en Muslim (4/2078) nr. (2705).

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ،
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

Allāhumma ighfir lī mā qaddamtu, wa mā akhkhartu, wa mā asrartu, wa mā a'lantu, wa mā asraftu, wa mā Anta a'lamu bihi minnī. Anta al-Muqaddim, wa Anta al-Mu'akhkhir, lā ilāha illā Anta.

“O Allah, vergewe my vir wat ek voorheen gedoen het, wat ek later gedoen het, wat ek weggesteek het, wat ek openlik gedoen het, waarin ek oortree het, en dit waarvan U beter weet as ek. U is die Een wat vorentoe bring, en U is die Een wat uitstel. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”¹

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

Allāhumma a'innī 'alā dhikrika, wa shukrika, wa ḥusni 'ibādatik.

“O Allah, help my om U te onthou, U dankbaar te wees, en U op die beste manier te aanbid.”²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

Allāhumma innī a'ūdhu bika mina al-bukhl, wa

¹ Muslim (1/534) nr. (771).

² Abū Dāwūd (2/86) nr. (1522), an-Nasā'ī (3/53) nr. (2302), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abi Dāwūd (1/284).

a'ūdhu bika mina al-jubn, wa a'ūdhu bika min an uradda ilā ardhalī al-ʿumur, wa a'ūdhu bika min fitnati ad-dunyā wa ʿadhābi al-qabr.

“O Allah, ek soek beskerming by U teen suinigheid. Ek soek beskerming by U teen lafhartigheid. Ek soek beskerming by U teen die swakste deel van ouderdom. En ek soek beskerming by U teen die beproewing van die wêreld en teen die straf van die graf.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

Allāhumma innī as'aluka al-jannah, wa a'ūdhu bika mina an-nār.

“O Allah, ek vra U vir Jannah, en ek soek beskerming by U teen die Vuur.”²

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَبِيشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

Allāhumma bi'ilmika al-ghayba wa qudratika ʿalā al-khalq, aḥyīnī mā ʿalimta al-ḥayāta khayran lī,

¹ Al-Bukhārī met al-Fath (6/35) nr. (2822) en (6390).

² Abū Dāwūd nr. (792), Ibn Mājah nr. (910). Sien ook: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/328).

wa tawaffanī idhā ‘alimta al-wafāta khayran lī. Allāhumma innī as’aluka khashyataka fī al-ghaybi wa ash-shahādah, wa as’aluka kalimata al-ḥaqqi fī ar-riḍā wa al-ghaḍab, wa as’aluka al-qaṣḍa fī al-ghinā wa al-faqr, wa as’aluka na’īman lā yanfad, wa as’aluka qurrata ‘aynin lā tanqati’, wa as’aluka ar-riḍā ba’da al-qaḍā’, wa as’aluka barda al-‘ayshi ba’da al-mawt, wa as’aluka ladhdhata an-naẓari ilā wajhik, wa ash-shawqa ilā liqā’ik, fī ghayri ḍarrā’a muḍirrah, wa lā fitnatin muḍillah. Allāhumma zayyinā bizīnati al-īmān, waj’alnā hudātan muhtadīn.

“O Allah, deur U kennis van die onsigbare en U mag oor die skepping, laat my lewe solank U weet dat lewe goed is vir my, en laat my sterf wanneer U weet dat sterwe beter is vir my. O Allah, ek vra U om vrees vir U in die verborge en in die openbaar. Ek vra U om die woord van waarheid te sê wanneer ek tevrede is en wanneer ek kwaad is. Ek vra U om matigheid wanneer ek ryk is en wanneer ek arm is. Ek vra U vir ’n genot wat nooit eindig nie. Ek vra U vir vreugde wat nooit ophou nie. Ek vra U vir tevredenheid ná U besluit. Ek vra U vir ’n rustige lewe ná die dood. Ek vra U vir die genot om na U Edele Gesig te kyk, en vir die verlange om U te ontmoet, sonder enige skadelike swaarkry en sonder enige misleidende beproewing. O Allah, versier ons met die versiering van īmān, en maak

ons leiers wat self reg gelei is.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

Allāhumma innī as’aluka yā Allāh, bi-annaka al-Wāḥidu al-Aḥadu aṣ-Ṣamad, alladhī lam yalid wa lam yūlad, wa lam yakun lahu kufuwan aḥad, an taghfira lī dhunūbī, innaka Anta al-Ghafūru ar-Raḥīm.

“O Allah, ek vra U, o Allah, omdat U die Enigste, die Een, aṣ-Ṣamad is; die Een wat nie geboorte gegee het nie en nie gebore is nie, en niemand is gelyk aan Hom nie. Vergewe my my sondes. Voorwaar, U is die Mees Vergewensgesinde, die Mees Genadige.”²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

Allāhumma innī as’aluka bi-anna laka al-ḥamd, lā ilāha illā Anta waḥdaka lā sharīka lak, al-Mannān, yā Badī‘a as-samāwāti wa al-arḍ, yā dhal-jalālī wa al-ikrām, yā Ḥayyu yā Qayyūm, innī as’aluka al-

¹ An-Nasā’ī (3/54–55) nr. (1304), en Aḥmad (4/364) nr. (21666). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ an-Nasā’ī (1/281).

² Oorgelewer deur an-Nasā’ī (3/52) nr. (1300) met hierdie bewoording, en Aḥmad (4/338) nr. (18974). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ an-Nasā’ī (1/280).

jannah, wa a'ūdhu bika mina an-nār.

“O Allah, ek vra U omdat alle lof aan U behoort. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie; U alleen, sonder enige deelgenoot. U is al-Mannān, die Groot Gewer van gunste. O Skepper van die hemele en die aarde, o Besitter van majesteit en eer, o Lewende, o Onderhouer, ek vra U vir Jannah en ek soek beskerming by U teen die Vuur.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

Allāhumma innī as'aluka bi-annī ash-hadu annaka Anta Allāh, lā ilāha illā Anta, al-Aḥadu aṣ-Ṣamad, alladhī lam yalid wa lam yūlad, wa lam yakun lahu kufuwan aḥad.

“O Allah, ek vra U omdat ek getuig dat U Allah is. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie: die Een, aṣ-Ṣamad, die Een wat nie geboorte gegee het nie en nie gebore is nie, en niemand is gelyk aan Hom nie.”²

¹ Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan: Abū Dāwūd nr. (1495), at-Tirmidhī nr. (3544), Ibn Mājah nr. (3858), en an-Nasā'ī nr. (1299). Sien ook: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/329).

² Abū Dāwūd (2/62) nr. (1493), at-Tirmidhī (5/515) nr. (3475), Ibn Mājah (2/1267) nr. (3857), an-Nasā'ī nr. (1300) met hierdie bewoording, en Aḥmad nr. (18974). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ an-Nasā'ī (1/280). Sien ook: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/329), en Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/163).

25. Die adhkār ná die salām van die ṣalāh

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»

Astaghfirullāh.

“Ek vra Allah om vergifnis.”

Drie keer.

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»

Allāhumma Anta as-Salām, wa minka as-salām, tabārakta yā dhal-jalāli wa al-ikrām.

“O Allah, U is as-Salām, en van U kom vrede. Geseënd is U, o Besitter van majesteit en eer.”¹

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”

[Drie keer],

«اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَتْ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعَتْ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

Allāhumma lā māni‘a limā a‘ṭayt, wa lā mu‘ṭiya limā mana‘t, wa lā yanfa‘u dhā al-jaddi minka al-jadd.

¹ Muslim (1/414) nr. (591).

“O Allah, niemand kan keer wat U gee nie, en niemand kan gee wat U keer nie. Die rykdom en status van ’n persoon kan hom nie teen U help nie.”¹

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ
الْمَثَنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh. Lā ilāha illā Allāh, wa lā na‘budu illā iyyāh. Lahu an-ni‘mah, wa lahu al-faḍl, wa lahu ath-thanā’u al-ḥasan. Lā ilāha illā Allāh, mukhlisīna lahu ad-dīn, wa law kariha al-kāfirūn.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles. Daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah nie. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, en ons aanbid niemand behalwe Hom nie. Aan Hom behoort die guns, aan Hom behoort die voortreflikheid, en aan Hom behoort die goeie lof. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie. Ons maak die dīn opreg net

¹ Al-Bukhārī (1/255) nr. (844), en Muslim (1/414) nr. (593). Wat tussen die vierkantige hakies is, is ’n byvoeging van al-Bukhārī nr. (6473).

vir Hom, al haat die ongelowiges dit.”¹

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

Subḥānallāh, wal-ḥamdu lillāh, wallāhu akbar.

“Allah is vry van enige tekort, alle lof behoort aan Allah, en Allah is die Allergrootste.”

Drie-en-dertig keer,

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”²

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝}

“Sê: Hy is Allah, die Een.

Allah, aṣ-Ṣamad, die Een van Wie almal afhanklik is.

Hy het nie geboorte gegee nie en Hy is nie gebore nie.

En niemand is gelyk aan Hom nie.”

¹ Muslim (1/415) nr. (594).

² Muslim (1/418) nr. (597). Daarin staan: “Wie dit ná elke ṣalāh sê, sy sondes sal vergewe word, al is dit soos die skuim van die see.”

[Al-Ikhlās: 1-4].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die dagbreek,
teen die kwaad van dit wat Hy geskep het,
en teen die kwaad van die donkerte wanneer dit kom,
en teen die kwaad van dié wat in knope blaas,
en teen die kwaad van ’n jaloerse persoon
wanneer hy jaloers is.”

[Al-Falaq: 1-5].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْغِيَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die mense,
die Koning van die mense,
die ware God van die mense,
teen die kwaad van die fluisteraar wat terugtrek,
wat in die borskaste van die mense fluister,
van die jinn en die mense.”

[An-Nās: 1-6].

Ná elke ṣalāh.¹

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

“Allah! Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Hy nie, die Lewende, die Een wat alles onderhou. Geen lomerigheid en geen slaap oorval Hom nie. Aan Hom behoort alles wat in die hemele is en alles wat op die aarde is. Wie kan by Hom voorspraak doen behalwe met Sy toestemming? Hy weet wat voor hulle is en wat agter hulle is. Hulle kan niks van Sy kennis omvat nie, behalwe wat Hy wil. Sy Kursī strek oor die hemele en die aarde, en die bewaring daarvan maak Hom glad nie moeg nie. Hy is die Allerhoogste, die Grootste.”

[Al-Baqarah: 255] Ná elke ṣalāh.²

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى

¹ Abū Dāwūd (2/86) nr. (1523), at-Tirmidhī nr. (2903), en an-Nasā'ī (3/68) nr. (1335). Sien ook: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/8). Hierdie drie sūrahs word al-Mu'awwidhāt genoem. Sien: Faṭḥ al-Bārī (9/62).

² “Wie dit ná elke ṣalāh lees, niks keer hom van Jannah behalwe dat hy nog moet sterf nie.” An-Nasā'ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (100), en Ibn as-Sunnī nr. (121). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (5/339), en Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (2/697), nr. (972).

كُلِّ شَيْءٌ قَدِيرٌ

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, yuḥyī wa yumīt, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap en aan Hom behoort alle lof. Hy gee lewe en Hy laat sterf, en Hy het mag oor alles.”

Tien keer ná Maghrib- en Fajr-ṣalāh.¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

Allāhumma innī as’aluka ‘ilman nāfi‘ā, wa rizqan ṭayyibā, wa ‘amalan mutaqqabbalā.

“O Allah, ek vra U vir voordelige kennis, goeie voorsiening, en dade wat aanvaar word.”

Ná die salām van Fajr-ṣalāh.²

26. Die du‘ā van Ṣalāh al-Istikhārah

Jābir ibn ‘Abdillāh, mag Allah tevrede wees met hulle albei, het gesê: Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het ons istikhārah in alle sake geleer, soos hy ons ’n sūrah uit die Qur’an geleer het. Hy het gesê:

¹ Oorgelewer deur at-Tirmidhī (5/515) nr. (3474), en Aḥmad (4/227) nr. (17990). Sien die takhrīj daarvan in Zād al-Ma‘ād (1/300).

² Ibn Mājah nr. (925), en an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (102). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/152), en Majma‘ az-Zawā‘id (10/111). Dit sal ook later kom by nr. (95).

“Wanneer een van julle van plan is om ’n saak te doen, laat hom twee rak’ahs bid wat nie farḍ is nie. Daarna moet hy sê:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَفْذِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَأَقْضِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»

Allāhumma innī astakhīruka bi‘ilmik, wa astaqdiruka biqudratik, wa as’aluka min faḍlika al-‘azīm; fa-innaka taqdiru wa lā aqdir, wa ta‘lamu wa lā a‘lam, wa Anta ‘Allāmu al-ghuyūb. Allāhumma in kunta ta‘lamu anna hādhā al-amra — wa yusammī ḥājatahu — khayrun lī fī dīnī wa ma‘āshī wa ‘āqibati amrī — aw qāla: ‘ājilihi wa ājilihi — faqdurhu lī wa yassirhu lī, thumma bārik lī fih. Wa in kunta ta‘lamu anna hādhā al-amra sharrun lī fī dīnī wa ma‘āshī wa ‘āqibati amrī — aw qāla: ‘ājilihi wa ājilihi — faṣrifhu ‘annī waṣrifnī ‘anhu, waqdur liya al-khayra ḥaythu kān, thumma arḍinī bih.

O Allah, ek vra U om die beste keuse deur U kennis, en ek vra U om my daartoe in staat te stel deur U mag, en ek vra U uit U groot guns. Want U het mag, en ek het nie mag nie; U weet, en ek weet

nie; en U is die Groot Kenner van die onsigbare. O Allah, as U weet dat hierdie saak — en hy noem sy behoefte — goed is vir my in my dīn, my lewe en die uiteinde van my saak — of hy het gesê: in my saak nou en later — bestem dit dan vir my, maak dit maklik vir my, en seën dit dan vir my. En as U weet dat hierdie saak sleg is vir my in my dīn, my lewe en die uiteinde van my saak — of hy het gesê: in my saak nou en later — keer dit dan van my af weg, en keer my daarvan weg. Bestem vir my die goeie waar dit ook al is, en maak my dan tevrede daarmee.”¹

Die een wat die Skepper vra om die beste keuse te maak, gelowige mense raadpleeg, en versigtig is in sy saak, sal nie spyt wees nie. Allah, die Verhewe, het gesê:

﴿...وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ...﴾

“...en raadpleeg hulle in die saak. Wanneer jy dan besluit het, plaas jou vertroue in Allah...”²

27. Die oggend- en aand-adhkār

“Alle lof behoort aan Allah alleen, en ṣalāh en salām op die een ná wie daar geen Profeet is nie.”³

¹ Al-Bukhārī (7/162) nr. (1162).

² Sūrah Āl ‘Imrān: 159.

³ Van Anas, wat dit terugvoer na die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees): “Dat ek saam met mense sit wat Allah, die Verhewe, onthou vanaf Fajr-ṣalāh totdat die son opkom, is vir my geliefder as om vier van die kinders van Ismā‘īl vry te laat. En dat ek saam met mense sit wat Allah onthou vanaf ‘Aṣr-ṣalāh totdat die son ondergaan, is vir my geliefder as om

Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾⁽¹⁾

“Allah! Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Hy nie, die Lewende, die Een wat alles onderhou. Geen lomerigheid en geen slaap oorval Hom nie. Aan Hom behoort alles wat in die hemele is en alles wat op die aarde is. Wie kan by Hom voorspraak doen behalwe met Sy toestemming? Hy weet wat voor hulle is en wat agter hulle is. Hulle kan niks van Sy kennis omvat nie, behalwe wat Hy wil. Sy Kursī strek oor die hemele en die aarde, en die bewaring daarvan maak Hom glad nie moeg nie. Hy is die Allerhoogste, die Grootste.”

[Al-Baqarah: 255]¹.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

vier mense vry te laat.” Abū Dāwūd nr. (3667), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/698).

¹ “Wie dit in die oggend sê, word teen die jinn beskerm totdat dit aand word. En wie dit in die aand sê, word teen hulle beskerm totdat dit oggend word.” Oorgelewer deur al-Ḥākim (1/562), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ at-Targhīb wat-Tarhīb (1/273). Hy het dit ook toegeskryf aan an-Nasā’ī en at-Ṭabarānī, en gesê: “Die ketting van at-Ṭabarānī is goed.”

“Sê: Hy is Allah, die Een.

Allah, aş-Şamad, die Een van Wie almal afhanklik is.

Hy verwek nie en is ook nie verwek nie.

En niemand is gelyk aan Hom nie.”

[Al-Ikhlās: 1–4].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die dagbreek,

teen die kwaad van dit wat Hy geskep het,

en teen die kwaad van die donkerte wanneer dit kom,

en teen die kwaad van dié wat in knope blaas,

en teen die kwaad van ’n jaloerse persoon wanneer hy jaloers is.”

[Al-Falaq: 1–5].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْغِيَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die mense,

die Koning van die mense,

die ware God van die mense,

teen die kwaad van die fluisteraar wat

terugtrek,

Wat in die harte van die mense fluister.
van die jinn en die mense.”

[An-Nās: 1–6] Drie keer.¹

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»

Aşbahñā wa aşbaḥa al-mulku lillāh, wal-ḥamdu lillāh. Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka laḥ, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Rabbi as’aluka khayra mā fī hādhā al-yawm, wa khayra mā ba’dah, wa a’ūdhu bika min sharri mā fī hādhā al-yawm, wa sharri mā ba’dah. Rabbi a’ūdhu bika mina al-kasal, wa sū’i al-kibar. Rabbi a’ūdhu bika min ‘adhābin fī an-nār, wa ‘adhābin fī al-qabr.

“Ons het die oggend bereik, en die koningskap behoort aan Allah. Alle lof behoort aan Allah. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles. My Here, ek vra U vir

¹ “Wie dit drie keer in die oggend en drie keer in die aand sê, dit sal vir hom genoeg wees teen alles.” Oorgelewer deur Abū Dāwūd (4/322) nr. (5082), en at-Tirmidhī (5/567) nr. (3575). Sien: Şaḥīḥ at-Tirmidhī (3/182).

die goeie van hierdie dag en die goeie van wat daarna kom. Ek soek beskerming by U teen die kwaad van hierdie dag en die kwaad van wat daarna kom. My Here, ek soek beskerming by U teen luiheid en teen die slegte toestand van ouderdom. My Here, ek soek beskerming by U teen die straf in die Vuur en teen die straf in die graf.”¹

En wanneer dit aand word, sê hy:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»

Amsaynā wa amsā al-mulku lillāh, wal-ḥamdu lillāh. Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Rabbi as’aluka khayra mā fī hādhihi al-laylah, wa khayra mā ba’dahā, wa a’ūdhu bika min sharri mā fī hādhihi al-laylah, wa sharri mā ba’dahā. Rabbi a’ūdhu bika mina al-kasal, wa sū’i al-kibar. Rabbi a’ūdhu bika min ‘adhābin fī an-nār, wa ‘adhābin fī al-qabr.

“Ons het die aand bereik, en die koningskap behoort aan Allah. Alle lof behoort aan Allah. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe

¹ Muslim (4/2088) nr. (2723).

Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles. My Here, ek vra U vir die goeie van hierdie nag en die goeie van wat daarna kom. Ek soek beskerming by U teen die kwaad van hierdie nag en die kwaad van wat daarna kom. My Here, ek soek beskerming by U teen luiheid en teen die slegte toestand van ouderdom. My Here, ek soek beskerming by U teen die straf in die Vuur en teen die straf in die graf.”¹

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

Allāhumma bika aṣḥaḥnā, wa bika amsaynā, wa bika naḥyā, wa bika namūt, wa ilayka an-nushūr.

“O Allah, deur U bereik ons die oggend, deur U bereik ons die aand, deur U leef ons, deur U sterf ons, en na U is die opstanding.”²

En wanneer dit aand word, sê hy:

«اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

Allāhumma bika amsaynā, wa bika aṣḥaḥnā, wa bika naḥyā, wa bika namūt, wa ilayka al-maṣīr.

“O Allah, deur U bereik ons die aand, deur U bereik ons die oggend, deur U leef ons, deur U sterf ons, en na U is die terugkeer.”³

¹ Die vorige verwysing.

² At-Tirmidhī (5/466) nr. (3391). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

³ Die vorige verwysing.

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ
لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

Allāhumma Anta Rabbī, lā ilāha illā Anta,
khalaqtanī wa ana ‘abduk, wa ana ‘alā ‘ahdika wa
wa’dika mā istaṭa’t. A‘ūdhu bika min sharri mā
ṣana’t. Abū’u laka bini‘matika ‘alayya, wa abū’u
bidhanbī, faghfir lī, fa-innahu lā yaghfiru adh-
dhunūba illā Anta.

“O Allah, U is my Here. Daar is geen ware god
wat aanbid mag word behalwe U nie. U het my
geskep, en ek is U dienaar. Ek bly by my verbond en
my belofte aan U sover ek kan. Ek soek beskerming
by U teen die kwaad van wat ek gedoen het. Ek
erken U guns oor my, en ek erken my sonde.
Vergewe my, want niemand vergewe sondes
behalwe U nie.”¹²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ
خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ»

Allāhumma innī aṣbaḥtu ush-hiduka, wa ush-
hidu ḥamalata ‘arshik, wa malā’ikatak, wa jamī’a

¹ “Wie dit met vaste oortuiging sê wanneer dit aand word, en dan daardie nag
sterf, sal Jannah binnegaan. En dieselfde geld wanneer hy dit in die oggend
sê.” Oorgelewer deur al-Bukhārī (7/150) nr. (6306).

² Dit beteken: Ek erken en bevestig.

khalqik, annaka Anta Allāh, lā ilāha illā Anta waḥdaka lā sharīka lak, wa anna Muḥammadan ‘abduka wa Rasūluk.

“O Allah, ek het die oggend bereik, en ek roep U as Getuie. Ek roep ook die draers van U Troon, U engele en al U skepping as getuies dat U Allah is. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie, U alleen, sonder enige deelgenoot. En Muḥammad is U dienaar en U BoodsAPPER.”

Vier keer.¹

En wanneer dit aand word, sê hy:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أَشْهَدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ،
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

Allāhumma innī amsaytu ush-hiduka, wa ush-hidu ḥamalata ‘arshik, wa malā’ikatak, wa jamī’a khalqik, annaka Anta Allāh, lā ilāha illā Anta waḥdaka lā sharīka lak, wa anna Muḥammadan ‘abduka wa Rasūluk.

“O Allah, ek het die aand bereik, en ek roep U as Getuie. Ek roep ook die draers van U Troon, U engele en al U skepping as getuies dat U Allah is. Daar is geen ware god wat aanbid mag word

¹ “Wie dit vier keer in die oggend of in die aand sê, Allah sal hom van die Vuur bevry.” Oorgelewer deur Abū Dāwūd (4/317) nr. (5071), al-Bukhārī in al-Adab al-Mufrad nr. (1201), an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (9), en Ibn as-Sunnī nr. (70). Shaykh Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het die ketting van an-Nasā’ī en Abū Dāwūd as ḥasan beoordeel in Tuḥfat al-Akhyār (bl. 23).

behalwe U nie, U alleen, sonder enige deelgenoot.
En Muḥammad is U dienaar en U Boodskapper.”

Vier keer.¹

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

Allāhumma mā aṣbaḥa bī min ni‘matin aw bi-
aḥadin min khalqika faminka waḥdaka lā sharīka
lak, falaka al-ḥamdu wa laka ash-shukr.

“O Allah, watter guns ook al vanoggend by my of
by enigeen van U skepping gekom het, dit is van U
alleen. U het geen deelgenoot nie. Aan U behoort
alle lof, en aan U behoort alle dank.”²

En wanneer dit aand word, sê hy:

«اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»

Allāhumma mā amsā bī min ni‘matin aw bi-
aḥadin min khalqika faminka waḥdaka lā sharīka
lak, falaka al-ḥamdu wa laka ash-shukr.

“O Allah, watter guns ook al vanaand by my of by
enigeen van U skepping gekom het, dit is van U

¹ Die vorige verwysing.

² “Wie dit in die oggend sê, het die dank van sy dag nagekom. En wie dit in die
aand sê, het die dank van sy nag nagekom.” Oorgelewer deur Abū Dāwūd
(4/318) nr. (5075), an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (7), Ibn
as-Sunnī nr. (41), en Ibn Hibbān in al-Mawārid nr. (2361). Ibn Bāz, mag
Allah hom genadig wees, het die ketting daarvan as ḥasan beoordeel in
Tuhfat al-Akhyār (bl. 24).

alleen. U het geen deelgenoot nie. Aan U behoort alle lof, en aan U behoort alle dank.”¹

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

Allāhumma ‘āfinī fī badanī, Allāhumma ‘āfinī fī sam‘ī, Allāhumma ‘āfinī fī baṣarī, lā ilāha illā Anta. Allāhumma innī a‘ūdhu bika mina al-kufr, wa al-faqr, wa a‘ūdhu bika min ‘adhābi al-qabr, lā ilāha illā Anta.

“O Allah, gee my welstand in my liggaam. O Allah, gee my welstand in my gehoor. O Allah, gee my welstand in my sig. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie. O Allah, ek soek beskerming by U teen kufr en armoede. Ek soek beskerming by U teen die straf van die graf. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”

Drie keer.²

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

Ḥasbiyallāhu lā ilāha illā Huwa, ‘alayhi

¹ Die vorige verwysing.

² Abū Dāwūd (4/324) nr. (5092), Aḥmad (5/42) nr. (20430), an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (22), Ibn as-Sunnī nr. (69), en al-Bukhārī in al-Adab al-Mufrad nr. (701). Die groot geleerde Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het die ketting daarvan as ḥasan beoordeel in Tuḥfat al-Akhyār (bl. 26).

tawakkaltu, wa Huwa Rabbul-‘Arshi al-‘Azīm.

“Allah is genoeg vir my. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Hy nie. Op Hom vertrou ek, en Hy is die Here van die geweldige Troon.”

Sewe keer.¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ قُوْفِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

Allāhumma innī as'aluka al-‘afwa wa al-‘āfiyata fī ad-dunyā wa al-ākhirah. Allāhumma innī as'aluka al-‘afwa wa al-‘āfiyah: fī dīnī wa dunyāya wa ahlī wa mālī. Allāhumma ustur ‘awrātī, wa āmin raw‘ātī. Allāhumma iḥfaznī min bayni yadayya, wa min khalḑī, wa ‘an yamīnī, wa ‘an shimālī, wa min fawqī, wa a‘ūdhu bi‘āzamatika an ugħtāla min taḥṭī.

“O Allah, ek vra U vir vergifnis en welstand in hierdie wêreld en in die Hiernamaals. O Allah, ek vra U vir vergifnis en welstand in my dīn, my wêreldse lewe, my familie en my besittings. O Allah,

¹ “Wie dit sewe keer in die oggend en in die aand sê, Allah sal vir hom genoeg wees teen dit wat hom bekommer van die sake van die wêreld en die Hiernamaals.” Oorgelewer deur Ibn as-Sunnī nr. (71) as marfū‘, en deur Abū Dāwūd as mawqūf (4/321) nr. (5081). Shu‘ayb en ‘Abd al-Qādir al-Arnā‘ūt het die ketting daarvan as ṣaḥīḥ beoordeel. Sien: Zād al-Ma‘ād (2/376).

bedek my gebreke en maak my veilig teen my vrese. O Allah, beskerm my van voor my, van agter my, van my regterkant, van my linkerkant, en van bo my. En ek soek beskerming in U Grootheid dat ek van onder my onverwags getref word.”¹

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

Allāhumma ‘Ālima al-ghaybi wa ash-shahādah, Fāṭira as-samāwāti wa al-arḍ, Rabba kulli shay’in wa malikah. Ash-hadu an lā ilāha illā Anta. A‘ūdhu bika min sharri nafsī, wa min sharri ash-Shayṭāni wa sharakih, wa an aqtarifa ‘alā nafsī sū’an, aw ajurrahu ilā Muslim.

“O Allah, Kenner van die onsigbare en die sigbare, Skepper van die hemele en die aarde, Here en Koning van alles. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe U nie. Ek soek beskerming by U teen die kwaad van my eie self, teen die kwaad van die Shayṭān en sy strikke, en teen dit dat ek ’n slegte daad teen myself pleeg of dit na ’n Moslem bring.”²

¹ Abū Dāwūd nr. (5074), en Ibn Mājah nr. (3871). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/332).

² At-Tirmidhī nr. (3392), en Abū Dāwūd nr. (5067). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

Bismillāhi alladhī lā yaḍurru ma‘a ismihi shay‘un fī al-arḍi wa lā fī as-samā’, wa Huwa as-Samī‘u al-‘Alīm.

“In die Naam van Allah; met Sy Naam kan niks op die aarde of in die hemel skade doen nie. Hy is die Alhorende, die Alwetende.”

Drie keer.¹

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا»

Ek is tevrede met Allah as my Heer, met Islam as my godsdiens, en met Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) as my Profeet.

“Ek is tevrede met Allah as Here, met Islam as dīn, en met Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) as Profeet.”

Drie keer.²

¹ “Wie dit drie keer sê wanneer hy die oggend bereik, en drie keer wanneer hy die aand bereik, niks sal hom skade aandoen nie.” Oorgelewer deur Abū Dāwūd (4/323) nr. (5088), at-Tirmidhī (5/465) nr. (3388), Ibn Mājah nr. (3869), en Aḥmad nr. (446). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/332). Die groot geleerde Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het die ketting daarvan as ḥasan beoordeel in Tuḥfat al-Akhyār (bl. 39).

² “Wie dit drie keer sê wanneer hy die oggend bereik, en drie keer wanneer hy die aand bereik, Allah sal hom op die Dag van Opstanding tevrede maak.” Aḥmad (4/337) nr. (18967), an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (4), Ibn as-Sunnī nr. (68), Abū Dāwūd (4/318) nr. (1531), en at-Tirmidhī (5/465) nr. (3389). Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het dit as ḥasan beoordeel in Tuḥfat al-Akhyār (bl. 39).

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ
طَرَفَةً عَيْنٍ»

Yā Ḥayyu yā Qayyūm, birahmatika astaghīth, aṣliḥ lī sha'nī kullah, wa lā takilnī ilā nafsī ṭarfata 'ayn.

“O Lewende, o Onderhouer, deur U genade soek ek hulp. Maak al my sake reg, en moet my nie vir selfs 'n oogwink aan myself oorlaat nie.”¹

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَاتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»

Aṣbaḥnā wa aṣbaḥa al-mulku lillāhi Rabbi al-‘ālamīn. Allāhumma innī as'aluka khayra hādhā al-yawm: faṭḥahu, wa naṣrahu, wa nūrahu, wa barakatahu, wa hudāh, wa a'ūdhu bika min sharri mā fihi wa sharri mā ba'dah.

“Ons het die oggend bereik, en die koningskap behoort aan Allah, die Here van die wêreld. O Allah, ek vra U vir die goeie van hierdie dag: sy opening, sy oorwinning, sy lig, sy barakah en sy leiding. En ek soek beskerming by U teen die kwaad wat daarin is en die kwaad wat daarna kom.”²

En wanneer dit aand word, sê hy:

¹ Al-Ḥākim het dit oorgelewer en as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/545). Sien: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wat-Tarhīb (1/273).

² Abū Dāwūd (4/322) nr. (5084). Shu'ayb en 'Abd al-Qādir al-Arnā'ūt het die ketting daarvan as ḥasan beoordeel in hulle ondersoek van Zād al-Ma'ād (2/373).

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ: فَتَحَهَا، وَنَصَرَهَا، وَنُورَهَا، وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا»

Amsaynā wa amsā al-mulku lillāhi Rabbi al-‘ālamīn. Allāhumma innī as’aluka khayra hādhihi al-laylah: fathahā, wa naṣrahā, wa nūrahā, wa barakatahā, wa hudāhā, wa a‘ūdhu bika min sharri mā fihā wa sharri mā ba‘dahā.

“Ons het die aand bereik, en die koningskap behoort aan Allah, die Here van die wêreld. O Allah, ek vra U vir die goeie van hierdie nag: haar opening, haar oorwinning, haar lig, haar barakah en haar leiding. En ek soek beskerming by U teen die kwaad wat daarin is en die kwaad wat daarna kom.”¹

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

Ons het die oggend betree op die natuurlike geloof van Islam, op die woord van opregte toewyding (Lā ilāha illallāh), op die godsdien van ons Profeet Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en op die geloof van ons vader Ibrāhīm, as 'n opregte Moslem wat hom volkome aan Allah onderwerp het, en hy was nie

¹ Die vorige verwysing.

een van diegene wat afgode met Allah vereenselwig het nie.

“Ons het die oggend bereik op die natuurlike aanleg van Islam, op die woord van opregte tawḥīd, op die dīn van ons Profeet Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en op die pad van ons vader Ibrāhīm, wat ḥanīf en Muslim was, en hy was nie van die mushrikīn nie.”¹

En wanneer dit aand word, sê hy:

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ،
وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

Ons het die aand betree op die natuurlike geloof van Islam, op die woord van opregte toewyding (Lā ilāha illallāh), op die godsdiens van ons Profeet Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en op die geloof van ons vader Ibrāhīm, as 'n opregte Moslem wat hom volkome aan Allah onderwerp het, en hy was nie een van diegene wat afgode met Allah vereenselwig het nie.

“Ons het die aand bereik op die natuurlike aanleg van Islam, op die woord van opregte tawḥīd, op die dīn van ons Profeet Muḥammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en op die pad van ons vader Ibrāhīm, wat ḥanīf en Muslim was, en

¹ Aḥmad (3/406) en (407), nr. (15360) en (15563), en Ibn as-Sunnī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah, nr. (34). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (4/209).

hy was nie van die mushrikīn nie.”¹

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»

Subḥānallāhi wa biḥamdih.

“Allah is vry van enige tekort, en aan Hom behoort alle lof.”

Honderd keer.²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”

Tien keer³, of een keer wanneer ’n mens swak of lui voel.⁴

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

¹ Die vorige verwysing.

² “Wie dit honderd keer sê wanneer hy die oggend bereik en wanneer hy die aand bereik, niemand sal op die Dag van Opstanding met iets beter kom as wat hy gebring het nie, behalwe iemand wat dieselfde gesê het of meer as dit gesê het.” Muslim (4/2071) nr. (2692).

³ An-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (24). Sien: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wat-Tarhīb (1/272), en Tuḥfat al-Akhyār van Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, (bl. 44). Sien ook die deug daarvan op bl. 146, ḥadīth nr. (255).

⁴ Abū Dāwūd nr. (5077), Ibn Mājah nr. (3798), en Aḥmad nr. (8719). Sien: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wat-Tarhīb (1/270), Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/957), Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/331), en Zād al-Ma’ād (2/377).

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”

Honderd keer wanneer hy die oggend bereik.¹

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ»

Subḥānallāhi wa biḥamdih: ‘adada khalqih, wa riḍā nafsih, wa zinata ‘arshih, wa midāda kalimātih.

“Allah is vry van enige tekort, en aan Hom behoort alle lof: volgens die getal van Sy skepping, volgens Sy tevredenheid, volgens die gewig van Sy Troon, en volgens die hoeveelheid van Sy woorde.”

Drie keer wanneer hy die oggend bereik.²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

Allāhumma innī as’aluka ‘ilman nāfi‘ā, wa rizqan ṭayyibā, wa ‘amalan mutaqqabbalā.

“O Allah, ek vra U vir voordelige kennis, goeie voorsiening, en dade wat aanvaar word.”

¹ “Wie dit honderd keer op ’n dag sê, sal die beloning kry soos om tien slawe vry te laat, honderd goeie dade sal vir hom opgeskryf word, honderd slegte dade sal van hom uitgewis word, en dit sal vir hom ’n beskerming teen die Shayṭān wees op daardie dag totdat dit aand word. Niemand sal met iets beter kom as wat hy gebring het nie, behalwe iemand wat meer as dit gedoen het.” Al-Bukhārī (4/95) nr. (3293), en Muslim (4/2071) nr. (2691).

² Muslim (4/2090) nr. (2726).

Wanneer hy die oggend bereik.¹

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»

Astaghfirullāha wa atūbu ilayh.

“Ek vra Allah om vergifnis en ek draai in berou na Hom.”

Honderd keer per dag.²

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

A‘ūdhu bikalimātillāhi at-tāmmāti min sharri mā khalaq.

“Ek soek beskerming in die volmaakte woorde van Allah teen die kwaad van wat Hy geskep het.”

Drie keer wanneer dit aand word.³

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ»

Allāhumma ṣalli wa sallim ‘alā Nabiyyinā Muḥammad.

“O Allah, stuur ṣalāh en salām oor ons Profeet Muḥammad.”

¹ Oorgelewer deur Ibn as-Sunnī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (54), en Ibn Mājah nr. (925). ‘Abd al-Qādir en Shu‘ayb al-Arnā‘ūṭ het die ketting daarvan as ḥasan beoordeel in hulle ondersoek van Zād al-Ma‘ād (2/375). Dit het reeds voorgekom by nr. (73).

² Al-Bukhārī met al-Fatḥ (11/101) nr. (6307), en Muslim (4/2075) nr. (2702).

³ “Wie dit drie keer sê wanneer dit aand word, geen koors sal hom daardie nag skade aandoen nie.” Oorgelewer deur Aḥmad (2/290) nr. (7898), an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (590), en Ibn as-Sunnī nr. (68). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/187), Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/266), en Tuḥfat al-Akhyār van Ibn Bāz (bl. 45).

Tien keer.¹

28. Die adhkār van slaap

Hy bring sy twee handpalms bymekaar, blaas liggies daarin, en lees daarin:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾

“Sê: Hy is Allah, die Een.

Allah, aṣ-Ṣamad, die Een van Wie almal afhanklik is.

Hy het nie geboorte gegee nie en Hy is nie gebore nie.

En niemand is gelyk aan Hom nie.”

[Al-Ikhlāṣ: 1–4].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die dagbreek,

teen die kwaad van dit wat Hy geskep het,
en teen die kwaad van die donkerte wanneer dit kom,

en teen die kwaad van dié wat in knope blaas,

¹ “Wie tien keer ṣalāh op my stuur wanneer hy die oggend bereik, en tien keer wanneer hy die aand bereik, my voorspraak sal hom bereik op die Dag van Opstanding.” Oorgelewer deur aṭ-Tabarānī met twee kettings; een daarvan is goed. Sien: Majma‘ az-Zawā'id (10/120), en Ṣaḥīḥ at-Targhib wat-Tarhīb (1/273).

en teen die kwaad van 'n jaloerse persoon
wanneer hy jaloers is.”

[Al-Falaq: 1-5].

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ ۝﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die
mense,

die Koning van die mense,
die ware God van die mense,
teen die kwaad van die fluisteraar wat
terugtrek,
wat in die borskaste van die mense fluister,
van die jinn en die mense.”

[An-Nās: 1-6]

Daarna vee hy met sy twee hande oor soveel van
sy liggaam as wat hy kan. Hy begin daarmee oor sy
kop, sy gesig, en die voorkant van sy liggaam. Hy
doen dit drie keer.¹

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

“Allah! Daar is geen ware god wat aanbid mag

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (9/62) nr. (5017), en Muslim nr. (2192).

word behalwe Hy nie, die Lewende, die Een wat alles onderhou. Geen lomerigheid en geen slaap oorval Hom nie. Aan Hom behoort alles wat in die hemele is en alles wat op die aarde is. Wie kan by Hom voorspraak doen behalwe met Sy toestemming? Hy weet wat voor hulle is en wat agter hulle is. Hulle kan niks van Sy kennis omvat nie, behalwe wat Hy wil. Sy Kursī strek oor die hemele en die aarde, en die bewaring daarvan maak Hom glad nie moeg nie. Hy is die Allerhoogste, die Grootste.”

[Al-Baqarah: 255]¹.

﴿عَٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ لَا يُكَفِّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٥﴾

“Die Boodskapper het geglo in dit wat van sy Here aan hom neergestuurd is, en die gelowiges ook. Elkeen glo in Allah, Sy engele, Sy Boeke en Sy Boodskappers. Ons maak geen onderskeid tussen

¹ “Wie dit lees wanneer hy na sy bed gaan, daar sal aanhoudend ’n beskermmer van Allah oor hom wees, en geen Shayṭān sal naby hom kom totdat hy die oggend bereik nie.” Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (4/487) nr. (2311).

enigee van Sy Boodskappers nie. En hulle sê: Ons hoor en ons gehoorsaam. Ons vra U vergifnis, ons Here, en na U is die terugkeer.

Allah belas geen siel behalwe volgens wat dit kan dra nie. Vir hom is wat hy verdien het, en teen hom is wat hy verdien het. Ons Here, moet ons nie straf as ons vergeet of 'n fout maak nie. Ons Here, moet nie 'n swaar las op ons plaas soos U dit geplaas het op dié voor ons nie. Ons Here, moet ons nie belas met dit waarvoor ons nie krag het nie. Vergewe ons, skenk ons vergifnis, en wees genadig met ons. U is ons Beskermer, help ons daarom teen die ongelowige volk.”

[Al-Baqarah: 285–286]¹.

«بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمَسَّكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ»

Bismika Rabbī waḍa‘tu janbī, wa bika arfa‘uh, fa-in amsakta nafsī farḥamhā, wa in arsaltahā faḥfazhā, bimā taḥfaẓu bihi ‘ibādaka aṣ-ṣāliḥīn.

“In U Naam, my Here, lê ek my sy neer, en deur U lig ek dit weer op. As U my siel terughou, wees dan genadig met haar. En as U haar laat terugkeer, beskerm haar dan soos U U regverdige dienaars

¹ “Wie hierdie twee āyahs in die nag lees, dit sal vir hom genoeg wees.” Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (9/94) nr. (4008), en Muslim (1/554) nr. (807).

beskerm.”¹²

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَحَيَاتُهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»

Allāhumma innaka khalaqta nafsī wa Anta tawaffāhā, laka mamātuhā wa maḥyāhā. In aḥyaytahā faḥfazhā, wa in amattahā faghfir lahā. Allāhumma innī as'aluka al-‘āfiyah.

“O Allah, U het my siel geskep, en U neem haar terug. Aan U behoort haar dood en haar lewe. As U haar laat lewe, beskerm haar. En as U haar laat sterf, vergewe haar. O Allah, ek vra U vir welstand.”³

«اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

Allāhumma qinī ‘adhābaka yawma tab‘athu ‘ibādak.

“O Allah, beskerm my teen U straf op die Dag

¹ Al-Bukhārī met al-Faḥ (11/126) nr. (6320), en Muslim (4/2084) nr. (2714).

² “Wanneer een van julle van sy bed af opstaan en dan daarna terugkeer, laat hom sy bed drie keer met die kant van sy izār afstof, en laat hom Allah se Naam noem, want hy weet nie wat ná hom daarop gekom het nie. En wanneer hy gaan lê, laat hom sê: ...” die ḥadīth. Die betekenis van “met die kant van sy izār” is: die punt daarvan wat aan die rand is. An-Nihāyah fī Gharīb al-Ḥadīth wal-Athar, by die woord: ṣanaf.

³ Oorgelewer deur Muslim (4/2083) nr. (2712), en Aḥmad met hierdie bewoording (2/79) nr. (5502).

wanneer U U dienaars sal opwek.”¹²

«بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا»

Bismika Allāhumma amūtu wa aḥyā.

“In U Naam, O Allah, sterf ek en leef ek.”³

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

Subḥānallāh.

“Allah is vry van enige tekort.”

Drie-en-dertig keer,

«وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»

Wal-ḥamdu lillāh.

“En alle lof behoort aan Allah.”

Drie-en-dertig keer,

«وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

Wallāhu akbar.

“En Allah is die Allergrootste.”

Vier-en-dertig keer.⁴

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ

¹ Abū Dāwūd met hierdie bewoording (4/311) nr. (5045), en at-Tirmidhī nr. (3398). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/143), en Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/240).

² Wanneer die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) wou slaap, het hy sy regterhand onder sy wang geplaas en dan gesê: ... die ḥadīth.

³ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (11/113) nr. (6324), en Muslim (4/2083) nr. (2711).

⁴ “Wie dit sê wanneer hy na sy bed gaan, dit is beter vir hom as ’n bediende.” Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (7/71) nr. (3705), en Muslim (4/2091) nr. (2726).

شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزَلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْمُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، أَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

Allāhumma Rabba as-samāwāti as-sab‘i wa Rabba al-arḍ, wa Rabba al-‘Arshi al-‘Azīm, Rabbanā wa Rabba kulli shay’, fāliqa al-ḥabbi wa an-nawā, wa munzila at-Tawrāti wa al-Injīli wa al-Furqān. A‘ūdhu bika min sharri kulli shay’in Anta ākhidhun bināṣiyatih. Allāhumma Anta al-Awwalu falaysa qablaka shay’, wa Anta al-Ākhiru falaysa ba’daka shay’, wa Anta az-Ẓāhiru falaysa fawqaka shay’, wa Anta al-Bāṭinu falaysa dūnaka shay’. Iqdi ‘annā ad-dayn, wa aghninā mina al-faqr.

“O Allah, Here van die sewe hemele en Here van die aarde, Here van die geweldige Troon, ons Here en die Here van alles. U is die Een wat die saad en die pit oopkloof. U het die Tawrāh, die Injil en die Furqān neergestuur. Ek soek beskerming by U teen die kwaad van alles waarvan U die voorhoof vashou. O Allah, U is die Eerste, en daar is niks voor U nie. U is die Laaste, en daar is niks ná U nie. U is die Hoogste, en daar is niks bo U nie. U is die Naaste, en niks is nader as U nie. Betaal ons skuld af en maak ons vry van armoede.”¹

¹ Muslim (4/2084) nr. (2713).

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا

مُؤَيِّ

Al-ḥamdu lillāhi alladhī aṭ‘amanā wa saqānā, wa kafānā, wa āwānā, fakam mimman lā kāfiya lahu wa lā mu’wī.

“Alle lof behoort aan Allah wat ons kos gegee het, ons drank gegee het, vir ons genoeg was, en vir ons skuiling gegee het. Hoe baie is daar nie wat niemand het om vir hulle genoeg te wees of hulle skuiling te gee nie.”¹

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

Allāhumma ‘Ālima al-ghaybi wa ash-shahādah, Fāṭira as-samāwāti wa al-arḍ, Rabba kulli shay’in wa malīkah. Ash-hadu an lā ilāha illā Anta. A‘ūdhu bika min sharri nafsī, wa min sharri ash-Shayṭāni wa shirkih, wa an aqtarifa ‘alā nafsī sū’an, aw ajurrahu ilā Muslim.

“O Allah, Kenner van die onsigbare en die sigbare, Skepper van die hemele en die aarde, Here en Koning van alles. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe U nie. Ek soek beskerming by U teen die kwaad van my eie self,

¹ Muslim (4/2085) nr. (2715).

teen die kwaad van die Shayṭān en sy shirk, en teen dit dat ek 'n slegte daad teen myself pleeg of dit na 'n Moslem bring.”¹

Hy lees: Alif-Lām-Mīm Tanzīl as-Sajdah, en Tabārak alladhī biyadihi al-mulk.²

«اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ،
وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ
بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»

Allāhumma aslamtu nafsī ilayk, wa fawwaḍtu amrī ilayk, wa wajjahtu wajhī ilayk, wa alja'tu zahrī ilayk, raghbatan wa rahbatan ilayk. Lā malja'a wa lā manjā minka illā ilayk. Āmantu bikitābika alladhī anzalt, wa binabiyyika alladhī arsalt.

“O Allah, ek het myself aan U oorgegee, my saak aan U toevertrou, my gesig na U gewend, en my rug by U laat steun, uit hoop op U en vrees vir U. Daar is geen toevlug en geen redding van U behalwe na U toe nie. Ek glo in U Boek wat U neergestuur het, en in U Profeet wat U gestuur het.”³⁴

¹ Abū Dāwūd (4/317) nr. (5067), en at-Tirmidhī nr. (3629). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

² At-Tirmidhī nr. (3404), en an-Nasā'ī in 'Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (707). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi' (4/255).

³ Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het vir die een wat dit sê, gesê: “As jy sterf, sterf jy op die fiṭrah.” Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (11/113) nr. (6313), en Muslim (4/2081) nr. (2710).

⁴ “Wanneer jy na jou slaapplek gaan, maak wuḍū' soos jou wuḍū' vir ṣalāh. Gaan lê dan op jou regtersy en sê dan: ...” die ḥaḍīth.

29. Die du‘ā wanneer iemand in die nag van kant verander

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ»

Lā ilāha illā Allāhu al-Wāḥidu al-Qaḥḥār, Rabbu as-samāwāti wa al-arḍi wa mā baynahumā al-‘Azīzu al-Ghaḥfār.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, die Een, die Oorweldigende. Hy is die Here van die hemele en die aarde en wat tussen hulle is, die Almagtige, die Mees Vergewensgesinde.”¹

30. Die du‘ā wanneer iemand in sy slaap skrik, of deur eensaamheid en vrees getref word

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ»

A‘ūdhu bikalimātillāhi at-tāmmāti min ghaḍabihi wa ‘iqābih, wa sharri ‘ibādihi, wa min hamazāti ash-shayātīn, wa an yaḥḍurūn.

“Ek soek beskerming in die volmaakte woorde van Allah teen Sy woede, Sy straf, die kwaad van Sy

¹ Hy sê dit wanneer hy in die nag van die een kant na die ander kant draai. Oorgelewer deur al-Ḥākim; hy het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/540). Ook oorgelewer deur an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (202), en Ibn as-Sunnī nr. (757). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (4/213).

dienaars, die aanhitsings van die shayāṭīn, en dat hulle naby my kom.”¹

31. Wat iemand moet doen wanneer hy 'n droom of 'n slegte droom sien

Hy blaas liggies na sy linkerkant, drie keer.²

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A'ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

Hy soek beskerming by Allah teen die Shayṭān en teen die kwaad van wat hy gesien het, drie keer.³

Hy moet dit vir niemand vertel nie.⁴

Hy draai weg van die kant waarop hy gelê het.⁵

Hy staan op en bid, as hy dit wil doen.⁶

32. Die du'ā van Qunūt al-Witr

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَفْضِي وَلَا يُفْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعْزُزُ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

Allāhumma ihdinī fīman hadayt, wa 'āfinī fīman 'āfayt, wa tawallanī fīman tawallayt, wa bārik lī fīmā a'ṭayt, wa qinī sharra mā qaḍayt. Fa-innaka taqḍī

¹ Abū Dāwūd (4/12) nr. (3893), en at-Tirmidhī nr. (3528). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/171).

² Muslim (4/1772) nr. (2261).

³ Muslim (4/1772–1773) nr. (2261) en (2262).

⁴ Muslim (4/1772) nr. (2261) en (2263).

⁵ Muslim (4/1773) nr. (2261).

⁶ Muslim (4/1773) nr. (2263).

wa lā yuqḍā ‘alayk. Innahu lā yadhillu man wālayt, [wa lā ya‘izzu man ‘ādayt]. Tabārakta Rabbanā wa ta‘ālayt.

“O Allah, lei my saam met dié wat U gelei het. Gee my welstand saam met dié aan wie U welstand gegee het. Neem my onder U sorg saam met dié wat U onder U sorg geneem het. Seën vir my dit wat U gegee het. Beskerm my teen die kwaad van wat U besluit het. Want U besluit, en niemand besluit teen U nie. Voorwaar, die een vir wie U beskerm, word nie verneder nie, [en die een teen wie U is, word nie geëer nie]. Geseënd is U, ons Here, en verhewe is U.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»

Allāhumma innī a‘ūdhu biridāka min sakhaṭik, wa bimu‘āfātika min ‘uqūbatik, wa a‘ūdhu bika mink. Lā uḥṣī thanā’an ‘alayk, Anta kamā athnayta ‘alā nafsik.

“O Allah, ek soek beskerming in U tevredenheid teen U woede, en in U vergifnis en welstand teen U straf. Ek soek beskerming by U teen U. Ek kan U lof

¹ Oorgelewer deur die vier skrywers van die Sunan, Aḥmad, ad-Dārimī en al-Bayhaqī: Abū Dāwūd nr. (1425), at-Tirmidhī nr. (464), an-Nasā’ī nr. (1744), Ibn Mājah nr. (1178), Aḥmad nr. (1718), ad-Dārimī nr. (1592), al-Ḥākim (3/172), en al-Bayhaqī (2/209). Wat tussen die vierkantige hakies is, is van al-Bayhaqī. Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/144), Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/194), en Irwā’ al-Ghalīl van al-Albānī (2/172).

nie volledig tel nie. U is soos U Usself geprys het.”¹

«اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْشَى، تَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحِقٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْحَمْدَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنُخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مِنْ يَدِكَ»

Allāhumma iyyāka na‘bud, wa laka nuṣallī wa nasjud, wa ilayka nas‘ā wa nahfid. Narjū raḥmatak, wa nakhshā ‘adhābak, inna ‘adhābaka bil-kāfirīna mulḥiq. Allāhumma innā nasta‘īnuk, wa nastaghfiruk, wa nuthnī ‘alayka al-khayr, wa lā nakfuruk, wa nu‘minu bik, wa nakhḍa‘u lak, wa nakhla‘u man yakfuruk.

“O Allah, U alleen aanbid ons, vir U bid ons en maak ons sujūd, en na U streef ons met ywer. Ons hoop op U genade en ons vrees U straf. Waarlik, U straf sal die ongelowiges tref. O Allah, ons vra U om hulp, ons vra U om vergifnis, en ons prys U met goeie lof. Ons verwerp U nie. Ons glo in U, onderwerp ons aan U, en ons distansieer ons van die een wat U verwerp.”²

¹ Oorgelewer deur die vier skrywers van die Sunan en Aḥmad: Abū Dāwūd nr. (1427), at-Tirmidhī nr. (3566), an-Nasā’ī nr. (1746), Ibn Mājah nr. (1179), en Aḥmad nr. (751). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/180), Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/194), en al-Irwā’ (2/175).

² Oorgelewer deur al-Bayhaqī in as-Sunan al-Kubrā. Hy het die ketting daarvan as ṣaḥīḥ beoordeel (2/211). Shaykh al-Albānī het in Irwā’ al-Ghalīl gesê: “Hierdie ketting is ṣaḥīḥ” (2/170). Dit is mawqūf op ‘Umar.

33. Die dhikr ná die salām van Witr

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ»

Subhāna al-Maliki al-Quddūs.

“Die Koning, die Allerheiligste, is vry van enige tekort.”

Drie keer. Met die derde keer sê hy dit hardop en rek sy stem daarmee uit. Hy sê:

«رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

Rabbi al-malā'ikati war-rūḥ.

“Here van die engele en die Rūḥ.”¹

34. Die du‘ā vir bekommernis en hartseer

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أُنْزَلَتْهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبْعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»

Allāhumma innī ‘abduk, ibnu ‘abdik, ibnu amatik, nāṣiyatī biyadik, māḍin fiyya ḥukmuk, ‘adlun fiyya qaḍā’uk. As’aluka bikulli ismin huwa lak, sammayta bihi nafsak, aw anzaltahu fī kitābik, aw ‘allamtahu aḥadan min khalqik, aw ista’tarta

¹ Oorgelewer deur an-Nasā’ī (3/244) nr. (1734), ad-Dāraquṭnī (2/31), en ander. Wat tussen die vierkantige hakies is, is ‘n byvoeging van ad-Dāraquṭnī (2/31) nr. (2), en die ketting daarvan is ṣaḥīḥ. Sien: Zād al-Ma‘ād met die ondersoek van Shu‘ayb al-Arnā’ūṭ en ‘Abd al-Qādir al-Arnā’ūṭ (1/337).

bihi fī ‘ilmi al-ghaybi ‘indak, an taj‘ala al-Qur’āna
rabī‘a qalbī, wa nūra ṣadrī, wa jalā’a ḥuznī, wa
dhahāba hammī.

“O Allah, ek is U dienaar, die seun van U dienaar,
die seun van U dienaress. My voorhoofd is in U Hand.
U besluit oor my gaan voort, en U oordeel oor my is
regverdig. Ek vra U met elke Naam wat aan U
behoort, waarmee U Usself genoem het, of wat U in
U Boek neergestuur het, of wat U aan enigeen van U
skepping geleer het, of wat U by Usself gehou het in
die kennis van die onsigbare, dat U die Qur’an die
lente van my hart maak, die lig van my bors, die
verwydering van my hartseer, en die weggaan van
my bekommernis.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ
الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika mina al-hammi wa
al-ḥazan, wa al-‘ajzi wa al-kasal, wa al-bukhli wa al-
jubn, wa ḍala‘i ad-dayn, wa ghalabati ar-rijāl.

“O Allah, ek soek beskerming by U teen
bekommernis en hartseer, teen swakheid en
luiheid, teen suinigheid en lafhartigheid, teen die
swaar las van skuld, en teen oorheersing deur

¹ Aḥmad (1/391) nr. (3712), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Silsilat
al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (1/337).

mense.”¹

35. Die du‘ā vir benoudheid

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

Lā ilāha illā Allāhu al-‘Azīmu al-Ḥalīm. Lā ilāha illā Allāhu Rabbu al-‘Arshi al-‘Azīm. Lā ilāha illā Allāhu Rabbu as-samāwāti wa Rabbu al-arḍi wa Rabbu al-‘Arshi al-Karīm.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, die Grootste, die Verdraagsame. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, die Here van die geweldige Troon. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, die Here van die hemele, die Here van die aarde, en die Here van die edele Troon.”²

«اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ،
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

Allāhumma raḥmataka arjū, fa-lā takilnī ilā nafsī ṭarfata ‘ayn, wa aṣliḥ lī sha’nī kullah, lā ilāha illā Anta.

“O Allah, U genade hoop ek op. Moet my daarom

¹ Al-Bukhārī (7/158) nr. (2893). Die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het hierdie du‘ā baie gemaak. Sien: al-Bukhārī met al-Faṭḥ (11/173). Dit sal ook later kom op bl. 89, nr. (137).

² Al-Bukhārī (7/154) nr. (6345), en Muslim (4/2092) nr. (2730).

nie vir selfs 'n oogwink aan myself oorlaat nie, en maak al my sake reg. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”¹

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»

Lā ilāha illā Anta, subhānaka innī kuntu mina az-
zālimīn.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie. U is vry van enige tekort. Waarlik, ek was van die onregdoeners.”²

«اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

Allāhu Allāhu Rabbī, lā ushriku bihi shay'ā.

“Allah, Allah is my Here. Ek maak geen shirk met Hom in enigiets nie.”³

36. Die du‘ā wanneer iemand die vyand of iemand met gesag ontmoet

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»

Allāhumma innā naj'aluka fī nuḥūrihim, wa na'ūdhu bika min shurūrihim.

“O Allah, ons plaas U teenoor hulle, en ons soek

¹ Abū Dāwūd (4/324) nr. (5090), en Aḥmad (5/42) nr. (20430). Al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/959).

² At-Tirmidhī (5/529) nr. (3505), en al-Ḥākim het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/505). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/168).

³ Oorgelewer deur Abū Dāwūd (2/87) nr. (1525), en Ibn Mājah nr. (3882). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/335).

beskerming by U teen hulle kwaad.”¹

«اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ»

Allāhumma Anta ‘aḍudī, wa Anta Naṣīrī, bika aḥūlu, wa bika aṣūlu, wa bika uqātil.

“O Allah, U is my steun, en U is my Helper. Deur U beweeg ek, deur U val ek aan, en deur U veg ek.”²

«حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»

Ḥasbunallāhu wa ni‘ma al-Wakīl.

“Allah is genoeg vir ons, en Hy is die beste Beskermer.”³

37. Die du‘ā van iemand wat bang is vir die onreg van ’n persoon met gesag

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْعَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ شَتَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

Allāhumma Rabba as-samāwāti as-sab‘i, wa Rabba al-‘Arshi al-‘Aẓīm, kun lī jāran min fulāni bni fulān, wa aḥzābihi min khalā’iqik, an yafruta ‘alayya aḥadun minhum aw yaṭghā. ‘Azza jāruk, wa jalla thanā’uk, wa lā ilāha illā Anta.

¹ Abū Dāwūd (2/89) nr. (1537), en al-Ḥākim het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (2/142).

² Abū Dāwūd (3/42) nr. (2632), en at-Tirmidhī (5/572) nr. (3584). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/183).

³ Al-Bukhārī (5/172) nr. (4563).

“O Allah, Here van die sewe hemele en Here van die geweldige Troon, wees vir my ’n Beskerm teen fulān, die seun van fulān, en sy groepe onder U skepping, sodat niemand van hulle my skade aandoen of teen my oortree nie. Magtig is die een wat onder U beskerming is. Groot is U lof, en daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”¹

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمَسِكَ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ أَنْ يَقَعَنَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Allāhu akbar, Allāhu a‘azzu min khalqihi jamī‘ā, Allāhu a‘azzu mimmā akhāfu wa aḥdhar. A‘ūdhu billāhi alladhī lā ilāha illā Huwa, al-mumsiki as-samāwāti as-sab‘i an yaqa‘na ‘alā al-arḍi illā bi-idhnihi, min sharri ‘abdika fulān, wa junūdihi wa atbā‘ihi wa ashyā‘ihi, mina al-jinni wa al-ins. Allāhumma kun lī jāran min sharrihim. Jalla thanā‘uk, wa ‘azza jāruk, wa tabāraka ismuk, wa lā ilāha ḡayruk.

“Allah is die Allergrootste. Allah is magtiger as al Sy skepping. Allah is magtiger as dit waarvoor ek bang is en waarvoor ek versigtig is. Ek soek

¹ Al-Bukhārī in al-Adab al-Mufrad nr. (707), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad nr. (545).

beskerming by Allah, daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Hy nie, die Een wat die sewe hemele vashou sodat hulle nie op die aarde val behalwe met Sy toestemming nie. Ek soek beskerming teen die kwaad van U dienaar fulān, sy soldate, sy volgelinge en sy ondersteuners, van die jinn en die mense. O Allah, wees vir my 'n Beskermer teen hulle kwaad. Groot is U lof, magtig is die een wat onder U beskerming is, geseënd is U Naam, en daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”

Drie keer.¹

38. Die du‘ā teen die vyand

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»

Allāhumma Munzila al-kitāb, Sarī‘a al-ḥisāb, ihzimi al-aḥzāb. Allāhumma ihzimhum wa zalzilhum.

“O Allah, Openbaarder van die Boek, Vinnig in afrekening, verslaan die groepe. O Allah, verslaan hulle en skud hulle.”²

¹ Al-Bukhārī in al-Adab al-Mufrad nr. (708), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad nr. (546).

² Muslim (3/1362) nr. (1742).

39. Wat iemand sê wanneer hy bang is vir 'n groep mense

«اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»

Allāhumma ikfinihim bimā shi't.

“O Allah, beskerm my teen hulle op enige manier wat U wil.”¹

40. Die du‘ā van iemand wat fluisteringe oor imān ervaar

Hy soek beskerming by Allah.² Hy sê:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A‘ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

“Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān.”

Hy hou op met dit waaroor die fluisteringe gekom het.³

Hy sê:

«آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ»

Āmantu billāhi wa rusulih.

“Ek glo in Allah en Sy Boodskappers.”⁴

Hy lees die woorde van Allah, die Verhewe:

¹ Muslim (4/2300) nr. (3005).

² Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (6/336) nr. (3276), en Muslim (1/120) nr. (134).

³ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (6/336) nr. (3276), en Muslim (1/120) nr. (134).

⁴ Muslim (1/119–120) nr. (134).

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾﴾

"Hy is die Eerste en die Laaste, die Hoogste en die Naaste, en Hy weet alles." [Al-Ḥadīd: 3].¹

41. Die du‘ā om skuld af te betaal

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

Allāhumma ikfinī biḥalālika ‘an ḥarāmik, wa aghninī bifadlīka ‘amman siwāk.

"O Allah, maak dit wat ḥalāl is vir my genoeg, sodat ek nie na ḥarām hoef te gaan nie. En maak my deur U guns onafhanklik van almal behalwe U."²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ

الدَّيْنِ وَعَلَبَةِ الرَّجَالِ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika mina al-hammi wa al-ḥazan, wa al-‘ajzi wa al-kasal, wa al-bukhli wa al-jubn, wa ḍala‘i ad-dayn, wa ghalabati ar-rijāl.

"O Allah, ek soek beskerming by U teen bekommernis en hartseer, teen swakheid en luiheid, teen suinigheid en lafhartigheid, teen die swaar las van skuld, en teen oorheersing deur mense."³

¹ Abū Dāwūd (4/329) nr. (5110), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/962).

² At-Tirmidhī (5/560) nr. (3563). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/180).

³ Al-Bukhārī (7/158) nr. (2893). Dit het reeds voorgekom op bl. 83, nr. (121).

42. Die du‘ā teen fluisteringe in ṣalāh en tydens recitasie

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A‘ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

“Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān, en spoeg liggies na jou linkerkant, drie keer.”¹

43. Die du‘ā van iemand vir wie ‘n saak moeilik raak

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»

Allāhumma lā sahla illā mā ja‘altahu sahlā, wa Anta taj‘alu al-ḥazna idhā shi’ta sahlā.

“O Allah, niks is maklik behalwe dit wat U maklik maak nie. En U maak die moeilike saak maklik wanneer U wil.”²

44. Wat iemand moet sê en doen wanneer hy ‘n sonde pleeg

“Daar is geen dienaar wat ‘n sonde pleeg, dan behoorlik wuḍū’ maak, daarna opstaan en twee

¹ Muslim (4/1729) nr. (2203), uit die ḥadīth van ‘Uthmān ibn Abī al-‘Āṣ, mag Allah tevrede wees met hom. Daarin staan: “Ek het dit gedoen, en Allah het dit van my weggeneem.”

² Oorgelewer deur Ibn Hibbān in sy Ṣaḥīḥ nr. (2427), in al-Mawārid, en Ibn as-Sunnī nr. (351). Al-Ḥāfiẓ het gesê: “Hierdie ḥadīth is ṣaḥīḥ.” ‘Abd al-Qādir al-Arnā’ūt het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in sy takhrīj van al-Adhkār van an-Nawawī (bl. 106).

rak'ahs bid, en dan Allah om vergifnis vra, behalwe dat Allah hom vergewe nie.”¹

45. Die du'ā om die Shayṭān en sy fluisteringe weg te dryf

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A'ūdhu billāhi min ash-Shayṭāni ar-rajīm.

Om beskerming by Allah teen hom te soek.²

Die adhān.³

Die adhkār en die recitasie van die Qur'an.

“Moenie julle huise soos begraafplase maak nie. Die Shayṭān vlug weg van die huis waarin Sūrah al-Baqarah gelees word.”⁴

Onder die dinge wat die Shayṭān wegdryf, is die oggend- en aand-adhkār, die adhkār van slaap en wakker word, die adhkār wanneer 'n mens die huis binnegaan en daaruit uitgaan, die adhkār wanneer 'n mens die masjid binnegaan en daaruit uitgaan, en ander voorgeskrewe adhkār. Voorbeelde hiervan is om Āyat al-Kursī te lees wanneer 'n mens gaan slaap, die laaste twee āyahs van Sūrah al-Baqarah, en dat 'n mens sê:

¹ Abū Dāwūd (2/86) nr. (1521), at-Tirmidhī (2/257) nr. (406), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/283).

² Abū Dāwūd (1/203) en Ibn Mājah (1/265) nr. (807). Die takhrīj daarvan het reeds voorgekom by nr. (31). Sien ook: Sūrah al-Mu'minūn: 97–98.

³ Muslim (1/291) nr. (389), en al-Bukhārī (1/151) nr. (608).

⁴ Oorgelewer deur Muslim (1/539) nr. (780).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”

As hy dit honderd keer sê, sal dit vir hom daardie hele dag 'n beskerming teen die Shayṭān wees.¹ Net so dryf die adhān ook die Shayṭān weg.

46. Die du‘ā wanneer iets gebeur waarmee 'n mens nie tevrede is nie, of wanneer hy oorweldig word in sy saak

«قَدَّرُ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»

Qadarullāhi wa mā shā’a fa‘al.

“Dit is Allah se bepaling, en Hy doen wat Hy wil.”²

¹ Oorgelewer deur al-Bukhārī (4/126) nr. (3293).

² “Die sterk gelowige is beter en meer geliefd by Allah as die swak gelowige, en in elkeen is daar goed. Wees gretig oor dit wat jou bevoordeel, vra Allah om hulp, en moenie moedeloos raak nie. As iets jou tref, moenie sê: ‘As ek dit gedoen het, sou dit so en so gewees het’ nie. Maar sê: ‘Dit is Allah se bepaling, en Hy doen wat Hy wil,’ want ‘as’ maak die deur oop vir die werk van die Shayṭān.” Muslim (4/2052) nr. (2664).

47. Gelukwensing aan iemand wat 'n baba gekry het, en sy antwoord daarop

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بِهِ»

Bārakallāhu laka fī al-mawhūbi lak, wa shakartal-Wāhib, wa balagha ashuddah, wa ruziqta birrah.

“Mag Allah vir jou seën gee in dit wat aan jou geskenk is. Mag jy die Gewer dankbaar wees. Mag die kind volle krag bereik, en mag jy met sy goedheid geseën word.”¹

Die een wat gelukgewens word, antwoord en sê:

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجْرَلْ

ثَوَابَكَ»

Bārakallāhu laka wa bāraka ‘alayk, wa jazākallāhu khayrā, wa razaqakallāhu mithlah, wa ajzala thawābak.

“Mag Allah jou seën, en mag Hy seëninge oor jou stuur. Mag Allah jou met goed beloon, mag Allah jou iets soortgelyks gee, en mag Hy jou beloning groot maak.”²

¹ Dit is genoem uit die woorde van al-Ḥasan al-Baṣrī. Sien: Tuḥfat al-Mawdūd van Ibn al-Qayyim (bl. 20). Hy het dit toegeskryf aan Ibn al-Mundhir in al-Awsaṭ.

² An-Nawawī het dit in al-Adhkār (bl. 349) genoem. Sien ook: Ṣaḥīḥ al-Adhkār van an-Nawawī, deur Salīm al-Hilālī (2/713), en die volledige takhrīj in adh-Dhikr wad-Du‘ā’ wal-‘Ilāj bir-Ruqā van die skrywer (1/416).

48. Waarmee kinders beskerm word

Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het al-Ḥasan en al-Ḥusayn, mag Allah tevrede wees met hulle albei, met hierdie woorde beskerm:

«أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»

U‘idhukumā bikalimātillāhi at-tāmmati min kulli shayṭānin wa hāmmah, wa min kulli ‘aynin lāmmah.

“Ek soek beskerming vir julle twee in die volmaakte woorde van Allah teen elke Shayṭān en elke skadelike dier, en teen elke skadelike oog.”¹

49. Die du‘ā vir ’n siek persoon wanneer jy hom besoek

«لَا بَأْسَ ظُهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»

Lā ba’sa, ṭahūrun in shā’ Allāh.

“Moenie bekommerd wees nie. Dit is ’n reiniging, as Allah wil.”²

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

As’alullāha al-‘Azīma Rabba al-‘Arshi al-‘Azīmi an yashfiyak.

“Ek vra Allah, die Grootste, die Here van die

¹ Al-Bukhārī (4/119) nr. (3371), uit die ḥadīth van Ibn ‘Abbās, mag Allah tevrede wees met hulle albei.

² Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (10/118) nr. (3616).

geweldige Troon, om jou gesond te maak.”

Sewe keer.¹

50. Die deug van die besoek van 'n siek persoon

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wanneer 'n man sy Moslembroer besoek, loop hy tussen die vrugte van Jannah totdat hy gaan sit. Wanneer hy gaan sit, bedek genade hom. As dit in die oggend is, maak sewentigduisend engele du‘ā vir hom totdat dit aand word. En as dit in die aand is, maak sewentigduisend engele du‘ā vir hom totdat dit oggend word.”²

51. Die du‘ā van die siek persoon wat nie meer hoop het om lank te leef nie

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَالْحَقِّنِي بِالرَّافِقِ الْأَعْلَى»

Allāhumma ighfir lī, warḥamnī, wa alḥiqnī bir-Rafīqī al-A‘lā.

“O Allah, vergewe my, wees genadig met my, en

¹ “Daar is geen Moslem-dienaar wat 'n siek persoon besoek wie se einde nog nie gekom het nie, en dan sewe keer sê: ... behalwe dat hy gesond gemaak sal word.” Oorgelewer deur at-Tirmidhī nr. (2083), en Abū Dāwūd nr. (3106). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/210), en Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (5/180).

² Oorgelewer deur at-Tirmidhī nr. (969), Ibn Mājah nr. (1442), en Aḥmad nr. (975). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/244), Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/286). Aḥmad Shākir het dit ook as ṣaḥīḥ beoordeel.

voeg my by die hoogste geselskap.”¹

Naby sy dood het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) sy hande in water gesit, daarmee oor sy gesig gegee, en gesê:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

Lā ilāha illā Allāh.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie.”

“Die dood het sekerlik sy swaar benoudhede.”²

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Lā ilāha illā Allāhu wallāhu akbar. Lā ilāha illā Allāhu waḥdah. Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah. Lā ilāha illā Allāhu lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd. Lā ilāha illā Allāh, wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, en Allah is die Allergrootste. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie; aan Hom

¹ Al-Bukhārī (7/10) nr. (4435), en Muslim (4/1893) nr. (2444).

² Al-Bukhārī met al-Fath (8/144) nr. (4449). In die ḥadīth word die siwāk ook genoem.

behoort die koningskap en aan Hom behoort alle lof. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, en daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah nie.”¹

52. Die talqīn vir iemand wat op sterwe lê

“Wie se laaste woorde is:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

Lā ilāha illā Allāh.

Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie,
sal Jannah binnegaan.”²

53. Die du‘ā van iemand wat deur ’n ramp getref word

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا»

Innā lillāhi wa innā ilayhi rāji‘ūn. Allāhumma
’jurnī fī muṣibatī, wa akhlif lī khayran minhā.

“Waarlik, ons behoort aan Allah, en na Hom sal ons terugkeer. O Allah, beloon my in my ramp, en gee vir my iets beter as dit in die plek daarvan.”³

¹ Oorgelewer deur at-Tirmidhī nr. (3430), en Ibn Mājah nr. (3794). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel. Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/152), en Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/317).

² Abū Dāwūd (3/190) nr. (3116). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (5/432).

³ Muslim (2/632) nr. (918).

54. Die du‘ā wanneer die oë van die oorledene toegemaak word

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَائِبِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»

Allāhumma ighfir li-Fulān, bismih, warfa‘ darajatahu fī al-mahdiyyīn, wakhluḥhu fī ‘aqibihi fī al-ghābirīn, waghfir lanā wa lahu yā Rabba al-‘ālamīn, wafsaḥ lahu fī qabrih, wa nawwir lahu fih.

“O Allah, vergewe Fulān, noem sy naam, en verhef sy rang onder die reggeleides. Sorg vir dié wat hy agterlaat. Vergewe ons en hom, o Here van die wêreld. Maak sy graf ruim vir hom, en gee vir hom lig daarin.”¹

55. Die du‘ā vir die oorledene in die ṣalāh oor hom

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»

Allāhumma ighfir lahu warḥamh, wa ‘āfihi, wa‘fu ‘anh, wa akrim nuzulah, wa wassi‘ mudkhalah, waghsilhu bil-mā’i wath-thalji wal-

¹ Muslim (2/634) nr. (920).

barad, wa naqqihi mina al-khaṭāyā kamā naqqayta ath-thawba al-abyaḍa mina ad-danas, wa abdilhu dāran khayran min dārih, wa ahlan khayran min ahlih, wa zawjan khayran min zawjih, wa adkhilhu al-jannah, wa aʿidhhu min ʿadhābi al-qabr [wa ʿadhābi an-nār].

“O Allah, vergewe hom, wees genadig met hom, gee hom welstand, en skeld hom kwyd. Eer sy ontvangs, maak sy ingang ruim, was hom met water, sneeu en hael, en reinig hom van sondes soos U ’n wit kledingstuk van vuilheid reinig. Vervang sy huis met ’n beter huis, sy familie met ’n beter familie, en sy eggenoot met ’n beter eggenoot. Laat hom Jannah binnegaan, en beskerm hom teen die straf van die graf [en die straf van die Vuur].”¹

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَعَائِدِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا،
اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ
لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»

Allāhumma ighfir liḥayyinā wa mayyitinā, wa shāhidinā wa ghāʾibinā, wa ṣaghīrinā wa kabīrinā, wa dhakarinā wa unthānā. Allāhumma man aḥyaytahu minnā fa-aḥyihi ʿalā al-Islām, wa man tawaffaytahu minnā fatawaffahu ʿalā al-īmān. Allāhumma lā taḥrimnā ajrah, wa lā tuḍillanā baʿdah.

¹ Muslim (2/663) nr. (963).

“O Allah, vergewe ons lewendes en ons dooies, dié wat teenwoordig is en dié wat afwesig is, ons kleintjies en ons grootmense, ons mans en ons vroue. O Allah, wie U van ons laat lewe, laat hom op Islam lewe, en wie U van ons laat sterf, laat hom op imān sterf. O Allah, moet ons nie sy beloning ontnem nie, en moet ons nie ná hom laat afdwaal nie.”¹

«اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ»

Allāhumma inna Fulāna bna Fulānin fī dhimmatik, wa ḥabli jiwārik, faqihi min fitnati al-qabr, wa ‘adhābi an-nār, wa Anta ahlu al-wafā’i wa al-ḥaqq, faghfir lahu warḥamh, innaka Anta al-Ghafūru ar-Raḥīm.

“O Allah, Fulān, die seun van Fulān, is onder U beskerming en naby U sorg. Beskerm hom teen die beproewing van die graf en teen die straf van die Vuur. U is die Een van getrouheid en waarheid. Vergewe hom en wees genadig met hom. Voorwaar, U is die Mees Vergewensgesinde, die Mees Genadige.”²

¹ Abū Dāwūd nr. (3201), at-Tirmidhī nr. (1024), an-Nasā’ī nr. (1985), Ibn Mājah (1/480) nr. (1498), en Aḥmad (2/368) nr. (8809). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/251).

² Oorgelewer deur Ibn Mājah nr. (1499). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/251). Dit is ook oorgelewer deur Abū Dāwūd (3/211) nr. (3202).

«اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احْتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»

Allāhumma ‘abduka wabnu amatik, ihtāja ilā rahmatik, wa Anta ghaniyyun ‘an ‘adhābih. In kāna muḥsinan fazid fi ḥasanātih, wa in kāna musī’an fatajāwaz ‘anh.

“O Allah, U dienaar en die seun van U dienares het U genade nodig, en U het geen behoefte om hom te straf nie. As hy ’n weldoener was, vermeerder dan sy goeie daade; en as hy verkeerd gedoen het, vergewe hom dan.”¹

56. Die du‘ā vir ’n kind wat oorlede is, in die ṣalāh oor hom

«اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

Allāhumma a‘idhhu min ‘adhābi al-qabr.

“O Allah, beskerm hom teen die straf van die graf.”²

En as hy sê:

¹ Oorgelewer deur al-Ḥākim; hy het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/359). Sien: Aḥkām al-Janā’iz van al-Albānī (bl. 125).

² Sa‘īd ibn al-Musayyib het gesê: “Ek het agter Abū Hurayrah, mag Allah tevrede wees met hom, ṣalāh gemaak oor ’n kind wat nooit enige sonde gedoen het nie, en ek het hom hoor sê...” die ḥadīth. Oorgelewer deur Mālik in al-Muwaṭṭa’ (1/288), Ibn Abī Shaybah in al-Muṣannaf (3/217), en al-Bayhaqī (4/9). Shu‘ayb al-Arnā’ūṭ het die ketting daarvan as ṣaḥīḥ beoordeel in sy ondersoek van Sharḥ as-Sunnah van al-Baghawī (5/357).

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لَوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًّا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَأَلْحِفْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»

Allāhumma ij'alhu faraṭan wa dhukhran liwālidayh, wa shafī'an mujābā. Allāhumma thaqqil bihi mawāzīnahumā, wa a'ẓim bihi ujūrahumā, wa alḥiqhu biṣāliḥi al-mu'minīn, waj'alhu fī kafālati Ibrāhīm, wa qihi birahmatika 'adhāba al-jahīm, wa abdilhu dāran khayran min dārih, wa ahlan khayran min ahlih. Allāhumma ighfir li-aslāfinā, wa afrāṭinā, wa man sabaqanā bil-īmān.

“O Allah, maak hom 'n voorafgaande beloning en 'n skat vir sy ouers, en 'n voorspraak wat aanvaar word. O Allah, maak hulle weegskale deur hom swaar, maak hulle beloning deur hom groot, voeg hom by die regverdige gelowiges, plaas hom onder die sorg van Ibrāhīm, en beskerm hom deur U genade teen die straf van Jahannam. Vervang sy huis met 'n beter huis, en sy familie met 'n beter familie. O Allah, vergewe ons voorgangers, ons kinders wat voor ons gegaan het, en dié wat ons in īmān voorafgegaan het.”

dan is dit goed.¹

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»

Allāhumma ij'alhu lanā farāṭan, wa salafan, wa ajrā.

“O Allah, maak hom vir ons 'n voorafgaande beloning, 'n voorganger, en 'n beloning.”²

57. Die du‘ā van meegevoel

«إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى... فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»

Waarlik, aan Allah behoort wat Hy geneem het, en aan Hom behoort wat Hy gegee het. Alles by Hom het 'n vasgestelde tyd... Laat hom dus geduldig wees en sy beloning by Allah verwag.

“Waarlik, aan Allah behoort wat Hy geneem het, en aan Hom behoort wat Hy gegee het. Alles by Hom het 'n vasgestelde tyd... Laat hom dus geduldig wees en hoop op beloning.”³

En as hy sê:

¹ Sien: al-Mughnī van Ibn Qudāmah (3/416), en ad-Durūs al-Muhimmah li-‘Āmmat al-Ummah, deur Shaykh ‘Abd al-‘Azīz ibn ‘Abdillāh ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, (bl. 15).

² Al-Ḥasan het oor die kind Sūrah al-Fātiḥah geles en gesê... die ḥadīth. Oorgelewer deur al-Baghawī in Sharḥ as-Sunnah (5/357), en ‘Abd ar-Razzāq nr. (6588). Al-Bukhārī het dit mu‘allaq genoem in Kitāb al-Janā‘iz (65), hoofstuk: Die lees van Sūrah al-Fātiḥah oor die janāzah (2/113), voor ḥadīth nr. (1335).

³ Al-Bukhārī (2/80) nr. (1284), en Muslim (2/636) nr. (923).

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ»

A‘zamallāhu ajrak, wa aḥsana ‘azā’ak, wa ghafara limayyitik.

“Mag Allah jou beloning groot maak, jou vertroosting goed maak, en jou oorledene vergewe.”

dan is dit goed.¹

58. Die du‘ā wanneer die oorledene in die graf geplaas word

«بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»

Bismillāhi wa ‘alā sunnati Rasūlillāh.

“In die Naam van Allah, en volgens die Sunnah van die BoodsAPPER van Allah.”²

59. Die du‘ā ná die begrafnis van die oorledene

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ذَبِّهْ»

O Allah, vergewe hom. O Allah, maak hom standvastig.

“O Allah, vergewe hom. O Allah, maak hom

¹ Al-Adhkār van an-Nawawī (bl. 126).

² Abū Dāwūd (3/314) nr. (3215), met ’n ṣaḥīḥ ketting. Aḥmad nr. (5234) en nr. (4812) het dit oorgelewer met die bewoording: “In die Naam van Allah, en volgens die pad van die BoodsAPPER van Allah,” en die ketting daarvan is ṣaḥīḥ.

standvastig.”¹

60. Die du‘ā wanneer grafte besoek word

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاجِفُونَ، [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»

As-salāmu ‘alaykum ahla ad-diyār, mina al-mu’minīna wal-Muslimīn, wa innā in shā’ Allāhu bikum lāḥiqūn. [Wa yarḥamullāhu al-mustaqdimīna minnā wal-musta’khirīn.] As’alullāha lanā wa lakumu al-‘āfiyah.

“Vrede op julle, bewoners van hierdie plek, uit die gelowiges en die Muslims. En ons sal, as Allah wil, by julle aansluit. [Mag Allah genade hê met dié van ons wat vooruitgegaan het en dié wat later kom.] Ek vra Allah vir welstand vir ons en vir julle.”²

61. Die du‘ā van die wind

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

Allāhumma innī as’aluka khayrahā, wa a‘ūdhu

¹ Wanneer die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) klaar was met die begrafnis van die oorledene, het hy by hom gestaan en gesê: “Vra vergifnis vir julle broer, en vra dat hy standvastig gemaak word, want hy word nou gevra.” Abū Dāwūd (3/315) nr. (3223), en al-Ḥākim het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (1/370).

² Muslim (2/671) nr. (975), en Ibn Mājah (1/494), met sy bewoording, nr. (1547), van Buraydah, mag Allah tevrede wees met hom. Wat tussen die vierkantige hakies is, kom uit die ḥadīth van ‘Ā’ishah, mag Allah tevrede wees met haar, by Muslim (2/671) nr. (975).

bika min sharrihā.

“O Allah, ek vra U vir die goeie daarvan, en ek soek beskerming by U teen die kwaad daarvan.”¹

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ»

Allāhumma innī as'aluka khayrahā, wa khayra mā fihā, wa khayra mā ursilat bih, wa a'ūdhu bika min sharrihā, wa sharri mā fihā, wa sharri mā ursilat bih.

“O Allah, ek vra U vir die goeie daarvan, die goeie wat daarin is, en die goeie waarmee dit gestuur is. En ek soek beskerming by U teen die kwaad daarvan, die kwaad wat daarin is, en die kwaad waarmee dit gestuur is.”²

62. Die du‘ā van donderweer

«سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

Subhāna alladhī yusabbiḥu ar-ra‘du biḥamdih, wal-malā’ikatu min khīfatih.

“Vry van enige tekort is die Een vir Wie die donderweer met Sy lof tasbīḥ maak, en die engele uit vrees vir Hom.”³

¹ Oorgelewer deur Abū Dāwūd (4/326) nr. (5099), en Ibn Mājah (2/1228) nr. (3727). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/305).

² Muslim, met sy bewoording, (2/666) nr. (899), en al-Bukhārī (4/76) nr. (3206) en (4829).

³ Wanneer ‘Abdullāh ibn az-Zubayr, mag Allah tevrede wees met hulle albei, donderweer gehoor het, het hy opgehou praat en gesê: ... die ḥadīth. Al-

63. Van die du‘ās vir reën

«اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»

Allāhumma asqinā ghaythan mughīthan marī'an marī'ā, nāfi'an ghayra ḍārr, 'ājilan ghayra ājil.

“O Allah, gee vir ons reën wat help, aangenaam is, vrugbaar is, voordelig is en nie skadelik is nie; gou, en nie later nie.”¹

«اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا»

Allāhumma aghithnā, Allāhumma aghithnā, Allāhumma aghithnā.

“O Allah, gee vir ons reddende reën. O Allah, gee vir ons reddende reën. O Allah, gee vir ons reddende reën.”²

«اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»

Allāhumma asqi 'ibādak, wa bahā'imak, wanshur raḥmataḱ, wa aḥyi baladaka al-mayyit.

“O Allah, gee water aan U dienaars en U diere, versprei U genade, en gee lewe aan U dooie land.”³

Muwaṭṭa' (2/992). Al-Albānī het in Ṣaḥīḥ al-Kalim at-Ṭayyib (157) gesê: “Die ketting is ṣaḥīḥ as mawqūf.”

¹ Abū Dāwūd (1/303) nr. (1171), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/216).

² Al-Bukhārī (1/224) nr. (1014), en Muslim (2/613) nr. (897).

³ Abū Dāwūd (1/305) nr. (1178), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/218).

64. Die du‘ā wanneer ’n mens reën sien

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

Allāhumma ṣayyiban nāfi‘ā.

“O Allah, laat dit voordelige reën wees.”¹

65. Die dhikr ná die reën geval het

«مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»

Muṭirnā bifaḍlillāhi wa raḥmatih.

“Ons het reën ontvang deur die guns van Allah en Sy genade.”²

66. Van die du‘ās wanneer gevra word dat die reën moet wegskuif

«اللَّهُمَّ حَوِّاٰنَنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْظَّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ

الشَّجَرِ»

Allāhumma ḥawālaynā wa lā ‘alaynā.
Allāhumma ‘alā al-ākām wa aẓ-ẓirāb, wa buṭūni al-awdiyah, wa manābiti ash-shajar.

“O Allah, rondom ons en nie op ons nie. O Allah, op die heuwels, die klein berge, die valleie, en die plekke waar bome groei.”³

¹ Al-Bukhārī met al-Fath (2/518) nr. (1032).

² Al-Bukhārī (1/205) nr. (846), en Muslim (1/83) nr. (71).

³ Al-Bukhārī (1/224) nr. (933), en Muslim (2/614) nr. (897).

67. Die du‘ā wanneer die nuwe maan gesien word

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا نَحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»

Allāhu akbar. Allāhumma ahillahu ‘alaynā bil-amni wal-īmān, was-salāmati wal-Islām, wat-tawfīqi limā tuḥibbu Rabbanā wa tarḍā. Rabbunā wa Rabbukallāh.

“Allah is die Allergrootste. O Allah, laat hierdie maan oor ons verskyn met veiligheid en īmān, met beskerming en Islam, en met sukses in dit wat U, ons Here, liefhet en waarmee U tevrede is. Ons Here en jou Here is Allah.”¹

68. Die du‘ā wanneer die vastende persoon sy vas breek

«ذَهَبَ الظَّمْأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»

Dhahaba az-ẓama’, wabtallati al-‘urūq, wa thabata al-ajr, in shā’ Allāh.

“Die dors is weg, die are is nat, en die beloning is vas, as Allah wil.”²

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»

¹ At-Tirmidhī (5/504) nr. (3451), en ad-Dārimī met hierdie bewoording (1/336). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/157).

² Oorgelewer deur Abū Dāwūd (2/306) nr. (2359), en ander. Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (4/209).

Allāhumma innī as'aluka biraḥmatika allatī wasi'at kulla shay', an taghfira lī.

“O Allah, ek vra U deur U genade wat alles omvat, dat U my vergewe.”¹

69. Die du‘ā voor kos

“Wanneer een van julle kos eet, laat hom sê:

«بِسْمِ اللَّهِ»

Bismillāh.

In die Naam van Allah.

As hy dit aan die begin vergeet, laat hom sê:

«بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ»

Bismillāhi fī awwalihi wa ākhirihi.

In die Naam van Allah, aan die begin en aan die einde daarvan.”²

“Wie Allah kos gegee het, laat hom sê:

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ»

Allāhumma bārik lanā fih, wa aṭ'imnā khayran minh.

O Allah, seën dit vir ons, en gee vir ons iets beters as dit om te eet.

En wie Allah melk gegee het om te drink, laat

¹ Oorgelewer deur Ibn Mājah (1/557) nr. (1753), uit die du‘ā van ‘Abdullāh ibn ‘Amr, mag Allah tevrede wees met hulle albei. Al-Ḥāfiẓ het dit as ḥasan beoordeel in sy takhrīj van al-Adhkār. Sien: Sharḥ al-Adhkār (4/342).

² Oorgelewer deur Abū Dāwūd (3/347) nr. (3767), en at-Tirmidhī (4/288) nr. (1858). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/167).

hom sê:

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ»

Allāhumma bārik lanā fih, wa zidnā minh.

O Allah, seën dit vir ons, en gee vir ons meer daarvan.”¹

70. Die du‘ā wanneer ‘n mens klaar geëet het

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ»

Al-ḥamdu lillāhi alladhī aṭ‘amanī hādhā, wa razaqanīh, min ghayri ḥawlin minnī wa lā quwwah.

“Alle lof behoort aan Allah wat my hierdie kos gegee het om te eet, en dit aan my voorsien het, sonder enige krag of mag van my af.”²

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُودَعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا»

Al-ḥamdu lillāhi ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fih, ghayra [makfiyyin wa lā] muwadda‘in, wa lā mustaghnan ‘anhu Rabbanā.

“Alle lof behoort aan Allah, baie lof, goeie lof, geseënde lof. Ons Here, U word nie as genoeg beskou sodat ons U kan verlaat nie, U word nie

¹ At-Tirmidhī (5/506) nr. (3455). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/158).

² Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan behalwe an-Nasā’ī: Abū Dāwūd nr. (4025), at-Tirmidhī nr. (3458), en Ibn Mājah nr. (3285). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/159).

gegroet asof ons U nie meer nodig het nie, en niemand kan sonder U klaarkom nie.”¹

71. Die du‘ā van die gas vir die een wat die kos aanbied

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفُ رْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»

Allāhumma bārik lahum fīmā razaqtahum, waghfir lahum warḥamhum.

“O Allah, seën vir hulle dit wat U aan hulle voorsien het, vergewe hulle, en wees genadig met hulle.”²

72. Om indirek deur du‘ā vir kos of drank te vra

«اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»

Allāhumma aṭ'im man aṭ'amanī, wasqi man saqānī.

“O Allah, gee kos aan die een wat my kos gegee het, en gee drank aan die een wat my drank gegee het.”³

¹ Al-Bukhārī (6/214) nr. (5458), en at-Tirmidhī met hierdie bewoording (5/507) nr. (3456).

² Muslim (3/1615) nr. (2042).

³ Muslim (3/1626) nr. (2055).

73. Die du‘ā wanneer ’n mens sy vas by ’n huishouding breek

«أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ»

Aftara ‘indakumu aṣ-ṣā’imūn, wa akala ṭa‘āmakumu al-abrār, wa ṣallat ‘alaykumu al-malā’ikah.

“Mag die vastendes by julle hul vas breek, mag die vromes julle kos eet, en mag die engele du‘ā vir julle maak.”¹

74. Die du‘ā van die vastende persoon wanneer kos teenwoordig is, maar hy nie sy vas breek nie

“Wanneer een van julle genooi word, laat hom die uitnodiging aanvaar. As hy vas, laat hom du‘ā maak; en as hy nie vas nie, laat hom eet.”²

Die betekenis van “laat hom ṣalāh maak” is: laat hom du‘ā maak.

¹ Sunan Abī Dāwūd (3/367) nr. (3856), Ibn Mājah (1/556) nr. (1747), en an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah, nr. (296–298). Hy het duidelik gesê dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dit gesê het wanneer hy sy vas by ’n huishouding gebreek het. Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/730).

² Muslim (2/1054) nr. (1150).

75. Wat die vastende persoon sê wanneer iemand hom uitskel

“Ek vas. Ek vas.”¹

76. Die du‘ā wanneer die eerste vrugte gesien word

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا»

Allāhumma bārik lanā fī thamarinā, wa bārik lanā fī madīnatinā, wa bārik lanā fī šā‘inā, wa bārik lanā fī muddinā.

“O Allah, seën ons vrugte vir ons, seën ons stad vir ons, seën ons šā‘ vir ons, en seën ons mudd vir ons.”²

77. Die du‘ā wanneer iemand nies

“Wanneer een van julle nies, laat hom sê:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ»

Al-ḥamdu lillāh.

Alle lof behoort aan Allah.

En laat sy broer of metgesel vir hom sê:

«يَرْحَمُكَ اللَّهُ»

Yarḥamukallāh.

Mag Allah genadig wees met jou.

¹ Al-Bukhārī met al-Fath (4/103) nr. (1894), en Muslim (2/806) nr. (1151).

² Muslim (2/1000) nr. (1373).

Wanneer hy vir hom sê: “Mag Allah genadig wees met jou,” laat hom dan sê:

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»

Yahdīkumullāhu wa yuṣliḥu bālakum.

“Mag Allah julle lei en julle sake regmaak.”¹

78. Wat vir ’n kāfir gesê word wanneer hy nies en Allah prys

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»

Yahdīkumullāhu wa yuṣliḥu bālakum.

“Mag Allah julle lei en julle sake regmaak.”²

79. Die du‘ā vir die een wat getroud is

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»

Mag Allah jou seën, Sy seën oor jou uitstort, en julle twee in goedheid saambring.

“Mag Allah jou seën, mag Hy seëninge oor jou stuur, en mag Hy julle twee in goedheid bymekaarbring.”³

¹ Al-Bukhārī (7/125) nr. (5870).

² At-Tirmidhī (5/82) nr. (2741), Aḥmad (4/400) nr. (19586), en Abū Dāwūd (4/308) nr. (5040). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/354).

³ Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan behalwe an-Nasā’ī: Abū Dāwūd nr. (2130), at-Tirmidhī nr. (1091), Ibn Mājah nr. (1905), en an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (259). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/316).

80. Die du‘ā van die een wat trou, en by die koop van ’n ry-dier

Wanneer een van julle met ’n vrou trou, of ’n bediende koop, laat hom sê:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»

Allāhumma innī as‘aluka khayrahā, wa khayra mā jabaltahā ‘alayh, wa a‘ūdhu bika min sharrihā, wa sharri mā jabaltahā ‘alayh.

“O Allah, ek vra U vir haar goedheid, en die goedheid waarop U haar geskep het. En ek soek beskerming by U teen haar kwaad, en teen die kwaad waarop U haar geskep het.

En wanneer hy ’n kameel koop, laat hom die bokant van sy bult vashou en dieselfde sê.”¹

81. Die du‘ā voor ’n man sy vrou nader

«بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»

Bismillāh. Allāhumma jannibnā ash-Shayṭān, wa jannibi ash-Shayṭāna mā razaqtanā.

“In die Naam van Allah. O Allah, hou die Shayṭān weg van ons, en hou die Shayṭān weg van dit waarmee U ons voorsien.”²

¹ Abū Dāwūd (2/248) nr. (2160), en Ibn Mājah (1/617) nr. (1918). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/324).

² Al-Bukhārī (6/141) nr. (141), en Muslim (2/1028) nr. (1434).

82. Die du‘ā van woede

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A‘ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

“Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān.”¹

83. Die du‘ā van iemand wat ’n beproefde persoon sien

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا»

Al-ḥamdu lillāhi alladhī ‘āfānī mimmā ibtalāka bih, wa faḍḍalanī ‘alā kathīrin mimman khalaqa tafḍīlā.

“Alle lof behoort aan Allah wat my beskerm het teen dit waarmee Hy jou beproef het, en my bo baie van dié wat Hy geskep het, bevoordeel het.”²

84. Wat in ’n sitting gesê word

Van Ibn ‘Umar, mag Allah tevrede wees met hom, is oorgelewer dat hy gesê het: Dit is vir die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in een sitting honderd keer getel voordat hy opgestaan het:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ»

¹ Al-Bukhārī (7/99) nr. (3282), en Muslim (4/2015) nr. (2610).

² At-Tirmidhī (5/494) en (5/493) nr. (3432). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153).

Rabbi ighfir lī, wa tub ‘alayya, innaka Anta at-Tawwābu al-Ghafūr.

“My Here, vergewe my en aanvaar my berou. Waarlik, U is die Een wat berou aanvaar, die Mees Vergewensgesinde.”¹

85. Die boetedoening van ’n sitting

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

Subḥānaka Allāhumma wa biḥamdik, ash-hadu an lā ilāha illā Anta, astaghfiruka wa atūbu ilayk.

“U is vry van enige tekort, O Allah, en aan U behoort alle lof. Ek getuig dat daar geen ware god is wat aanbid mag word behalwe U nie. Ek vra U om vergifnis en ek draai in berou na U.”²

86. Die du‘ā vir iemand wat sê: “Mag Allah jou vergewe”

«وَلَكَ»

¹ At-Tirmidhī nr. (3434), en Ibn Mājah nr. (3814). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153), en Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/321). Die bewoording is dié van at-Tirmidhī.

² Die skrywers van die Sunan: Abū Dāwūd nr. (4858), at-Tirmidhī nr. (3433), en an-Nasā’ī nr. (1344). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153). Dit is bevestig dat ‘Ā’ishah, mag Allah tevrede wees met haar, gesê het: “Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het nie in ’n sitting gesit, Qur’an gelees, of ṣalāh gemaak, behalwe dat hy dit met sekere woorde afgesluit het nie...” die ḥadīth. Oorgelewer deur an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (308), en Aḥmad (6/77) nr. (24486). Dr. Fārūq Ḥamādah het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in sy ondersoek van ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah van an-Nasā’ī (bl. 273).

Wa lak.

“En vir jou ook.”¹

87. Die du‘ā vir iemand wat goed aan jou gedoen het

«جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا»

Jazākallāhu khayrā.

“Mag Allah jou met goed beloon.”²

88. Dit waarmee Allah ’n mens teen die Dajjāl beskerm

“Wie tien āyahs uit die begin van Sūrah al-Kahf memoriseer, sal teen die Dajjāl beskerm word.”³

En om beskerming by Allah teen sy fitnah te soek ná die laaste tashahhud van elke ṣalāh.⁴

89. Die du‘ā vir iemand wat sê: “Ek het jou lief ter wille van Allah”

«أَحَبَّكَ الَّذِي أَحَبَّنِي لَهُ»

Aḥabbaka alladhī aḥbabtani lah.

“Mag die Een ter wille van Wie jy my liefhet, jou

¹ Aḥmad (5/82) nr. (20778), en an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah (bl. 218) nr. (421), met die ondersoek van Dr. Fārūq Ḥamādah.

² Oorgelewer deur at-Tirmidhī nr. (2035). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (6244), en Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/200).

³ Sien: ḥadīth nr. (55), en ḥadīth nr. (56), bl. 41 van hierdie boek.

⁴ Muslim (1/555) nr. (809). In ’n ander weergawe: uit die einde van al-Kahf (1/556) nr. (809).

liefhê.”¹

90. Die du‘ā vir iemand wat sy geld aan jou aanbied

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»

Bārakallāhu laka fī ahlika wa mālik.

“Mag Allah jou seën in jou familie en jou rykdom.”²

91. Die du‘ā vir iemand wat jou geleen het wanneer jy terugbetaal

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»

Bārakallāhu laka fī ahlika wa mālik.

“Mag Allah jou seën in jou familie en jou rykdom. Die beloning vir ’n lening is net dankbaarheid en terugbetaling.”³

92. Die du‘ā uit vrees vir shirk

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

Allāhumma innī a‘ūdhu bika an ushrika bika wa ana a‘lam, wa astaghfiruka limā lā a‘lam.

“O Allah, ek soek beskerming by U teen dat ek shirk met U maak terwyl ek weet, en ek vra U om

¹ Oorgelewer deur Abū Dāwūd (4/333) nr. (5125), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd (3/965).

² Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (4/288) nr. (2049).

³ Oorgelewer deur an-Nasā’ī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah (bl. 300), en Ibn Mājah (2/809) nr. (2424). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/55).

vergifnis vir dit waarvan ek nie weet nie.”¹

93. Die du‘ā vir iemand wat sê: “Mag Allah jou seën”

«وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ»

Wa fika bārakallāh.

“En mag Allah jou ook seën.”²

94. Die du‘ā teen ’n slegte gevoel van bygeloof

«اللَّهُمَّ لَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Allāhumma lā ṭayra illā ṭayruk, wa lā khayra illā khayruk, wa lā ilāha ghayruk.

“O Allah, daar is geen voorteken behalwe U voorteken nie, geen goed behalwe U goed nie, en daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe U nie.”³

¹ Aḥmad (4/403) nr. (19606), en al-Adab al-Mufrad van al-Bukhārī nr. (716). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (3/233), en Ṣaḥīḥ at-Targhib wat-Tarhīb van al-Albānī (1/19).

² Oorgelewer deur Ibn as-Sunnī (bl. 138) nr. (278). Sien: al-Wābil aṣ-Ṣayyib van Ibn al-Qayyim (bl. 304), met die ondersoek van Bashīr Muḥammad ‘Uyūn.

³ Aḥmad (2/220) nr. (7045), en Ibn as-Sunnī nr. (292). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (3/54) nr. (1065). Wat goeie voortekens betref, dit het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) bly gemaak. Daarom het hy ’n goeie woord van ’n man gehoor en daarvan gehou, en gesê: “Ons het jou goeie voorteken uit jou mond geneem.” Abū Dāwūd nr. (3719), en Aḥmad nr. (9040). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (2/363), by Abū

95. Die du‘ā wanneer ’n mens ry

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ»

Bismillāh, wal-ḥamdu lillāh.

“In die Naam van Allah, en alle lof behoort aan Allah.

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ»

Subḥāna alladhī sakhkhara lanā hādhā wa mā kunnā lahu muqrinīn.

Vry van enige tekort is die Een wat dit vir ons diensbaar gemaak het, en ons sou dit nie self kon beheer nie.

«وَأِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ»

Wa innā ilā Rabbinā lamunqalibūn.

En waarlik, na ons Here sal ons terugkeer.”

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

Al-ḥamdu lillāh, al-ḥamdu lillāh, al-ḥamdu lillāh.
Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar.
Subḥānaka Allāhumma innī ḡalamtu nafsī faghfir lī;
fa-innahu lā yaghfiru adh-dhunūba illā Anta.

“Alle lof behoort aan Allah. Alle lof behoort aan Allah. Alle lof behoort aan Allah. Allah is die

ash-Shaykh in Akhlāq an-Nabī (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) (bl. 270).

Allergrootste. Allah is die Allergrootste. Allah is die Allergrootste. U is vry van enige tekort, O Allah. Ek het myself onreg aangedoen, vergewe my daarom, want niemand vergewe sondes behalwe U nie.”¹

96. Die du‘ā van reis

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ»

Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar.

“Allah is die Allergrootste. Allah is die Allergrootste. Allah is die Allergrootste.

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ»

Subḥāna alladhī sakhkhara lanā hādḥā wa mā kunnā lahu muqrinīn.

Vry van enige tekort is die Een wat dit vir ons diensbaar gemaak het, en ons sou dit nie self kon beheer nie.

«وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ»

Wa innā ilā Rabbinā lamunqalibūn.

En waarlik, na ons Here sal ons terugkeer.

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَائِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ

¹ Abū Dāwūd (3/34) nr. (2602), en at-Tirmidhī (5/501) nr. (3446). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/156), Sūrah az-Zukhruf [13–14].

Allāhumma innā nas'aluka fī safarinā hādhā al-birra wat-taqwā, wa mina al-‘amali mā tardā. Allāhumma hawwin ‘alaynā safaranā hādhā waṭwi ‘annā bu‘dah. Allāhumma Anta aṣ-ṣāhibu fī as-safar, wal-khalīfatu fī al-ahl. Allāhumma innī a‘ūdhu bika min wa‘thā’i as-safar, wa ka‘ābati al-manẓar, wa sū’i al-munqalabi fī al-māli wal-ahl.

O Allah, ons vra U in hierdie reis van ons vir goedheid en taqwā, en vir dade waarmee U tevrede is. O Allah, maak hierdie reis maklik vir ons, en maak die afstand vir ons kort. O Allah, U is die Metgesel op reis, en die Beskermer van die familie. O Allah, ek soek beskerming by U teen die moeite van reis, teen ’n hartseer gesig wanneer ons terugkeer, en teen ’n slegte terugkeer in besittings en familie.”

En wanneer hy terugkeer, sê hy dieselfde woorde en voeg by:

«آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

Āyibūn, tā’ibūn, ‘ābidūn, liRabbīnā ḥāmidūn.

“Ons keer terug, ons maak tawbah, ons aanbid, en ons prys ons Here.”¹

¹ Muslim (2/978) nr. (1342).

97. Die du‘ā wanneer ’n mens ’n dorp of stad binnegaan

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا دَرَيْنَ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا»

Allāhumma Rabba as-samāwāti as-sab‘i wa mā aḏlaln, wa Rabba al-araḏīna as-sab‘i wa mā aqlaln, wa Rabba ash-shayāṭīni wa mā aḏlaln, wa Rabba ar-riyāhi wa mā dharayn. As’aluka khayra hādhihi al-qaryah, wa khayra ahlihā, wa khayra mā fihā, wa a’ūdhu bika min sharrihā, wa sharri ahlihā, wa sharri mā fihā.

“O Allah, Here van die sewe hemele en dit wat hulle oorskadu, Here van die sewe aardes en dit wat hulle dra, Here van die shayāṭīn en dié wat hulle mislei, en Here van die winde en dit wat hulle versprei. Ek vra U vir die goedheid van hierdie dorp, die goedheid van sy mense, en die goedheid wat daarin is. En ek soek beskerming by U teen sy kwaad, die kwaad van sy mense, en die kwaad wat daarin is.”¹

¹ Al-Ḥākim het dit oorgelewer en as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem (2/100). Ibn as-Sunnī nr. (524). Al-Ḥāfiẓ het dit as ḥasan beoordeel in sy takhrīj van al-Adhkār (5/154). Al-‘Allāmah Ibn Bāz, mag Allah hom genadig wees, het gesê: “An-Nasā’ī het dit met ’n ḥasan ketting oorgelewer.” Sien: Tuḥfat al-Akhyār (bl. 37).

98. Die du‘ā wanneer ’n mens die mark binnegaan

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, yuḥyī wa yumīt, wa huwa Ḥayyun lā yamūt, biyadihi al-khayr, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, en aan Hom behoort alle lof. Hy gee lewe en Hy gee dood. Hy is Lewend en sterf nie. In Sy Hand is alle goedheid, en Hy het mag oor alles.”¹

99. Die du‘ā wanneer die ry-dier struikel

«بِسْمِ اللَّهِ»

Bismillāh.

“In die Naam van Allah.”²

¹ At-Tirmidhī nr. (3428), Ibn Mājah (5/291) nr. (3860), en al-Hākim (1/538). Al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/21), en in Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/152).

² Abū Dāwūd (4/296) nr. (4982), en al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abi Dāwūd (3/941).

100. Die du‘ā van die reisiger vir die een wat tuis bly

«أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»

Astawdi‘ukumullāha alladhī lā taḍī‘u wadā‘i‘uh.

“Ek laat julle in die sorg van Allah, die Een by Wie geen toevertroude saak verlore gaan nie.”¹

101. Die du‘ā van die een wat tuis bly vir die reisiger

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

Astawdi‘ullāha dīnak, wa amānatak, wa khawātīma ‘amalik.

“Ek laat jou dīn, jou vertroue en die einde van jou daed in die sorg van Allah.”²

«زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَعَفَّرَ ذَنْبَكَ، وَبَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

Zawwadakallāhu at-taqwā, wa ghafara dhanbak, wa yassara laka al-khayra ḥaythu mā kunt.

“Mag Allah jou voorsien met taqwā, jou sonde vergewe, en goedheid vir jou maklik maak waar jy ook al is.”³

¹ Aḥmad (2/403) nr. (9230), en Ibn Mājah (2/943) nr. (2825). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (2/133).

² Aḥmad (2/7) nr. (4524), en at-Tirmidhī (5/499) nr. (3443). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Sunan at-Tirmidhī (3/419).

³ At-Tirmidhī nr. (3444). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/155).

102. Takbīr en tasbīh tydens reis

Jābir, mag Allah tevrede wees met hom, het gesê:
“Wanneer ons opgegaan het, het ons takbīr gesê, hy sê:

«اللَّهُ أَكْبَرُ»

Allāhu akbar.

Allah is die Allergrootste. en wanneer ons afgegaan het, het ons tasbīh gesê.”¹

Hy sê:

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

Subhānallāh.

Allah is vry van enige tekort.

103. Die du‘ā van die reisiger wanneer hy die laaste deel van die nag bereik

«سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا، عَائِدًا

بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»

Samma‘a sāmi‘un biḥamdillāh, wa ḥusni balā’ihi ‘alaynā. Rabbanā ṣāḥibnā, wa afdil ‘alaynā, ‘ā'idhan billāhi mina an-nār.

“Laat ’n hoorder getuig van ons lof aan Allah en van Sy goeie beproewing en guns oor ons. Ons Here, wees saam met ons en gee ons meer van U guns. Ek

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (6/135) nr. (2993).

soek beskerming by Allah teen die Vuur.”¹

104. Die du‘ā wanneer ’n mens by ’n plek stop, op reis of andersins

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

A‘ūdhu bikalimātillāhi at-tāmmāti min sharri mā khalaq.

“Ek soek beskerming in die volmaakte woorde van Allah teen die kwaad van wat Hy geskep het.”²

105. Die dhikr wanneer ’n mens van reis terugkeer

Hy sê drie takbīrs op elke hoë plek, en sê dan:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
أَيُّبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ
الْأَخْزَابَ وَحْدَهُ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Āyibūn, tā’ibūn, ‘ābidūn, liRabbīnā ḥāmidūn. Ṣadaqa llāhu wa‘dah, wa naṣara ‘abdah, wa hazama al-aḥzāba waḥdah.

¹ Muslim (4/2086) nr. (2718). Die betekenis van samma‘a sāmi‘un is: laat ’n getuie getuig van ons lof aan Allah, die Verhewe, vir Sy seëninge en Sy goeie beproewing. Dit kan ook beteken: laat iemand wat hierdie woorde hoor dit aan ander oordra en dieselfde sê, as ’n herinnering aan dhikr en du‘ā in die laaste deel van die nag. Sharḥ an-Nawawī ‘alā Ṣaḥīḥ Muslim (17/39).

² Muslim (4/2080) nr. (2709).

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles. Ons keer terug, ons maak tawbah, ons aanbid, en ons prys ons Here. Allah het Sy belofte waar gemaak, Sy dienaar gehelp, en die groepe alleen verslaan.”¹

106. Wat iemand sê wanneer iets gebeur wat hom bly maak of wat hy nie hou nie

Wanneer iets na die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gekom het wat hom bly gemaak het, het hy gesê:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ»

Al-ḥamdu lillāhi alladhī bini‘matihi tatimmu aṣ-ṣāliḥāt.

“Alle lof behoort aan Allah, deur Wie se guns goeie dinge voltooi word.”

En wanneer iets na hom gekom het waarvan hy nie gehou het nie, het hy gesê:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»

Al-ḥamdu lillāhi ‘alā kulli ḥāl.

¹ Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het dit gesê wanneer hy van ’n veldtog of Ḥajj teruggekeer het. Al-Bukhārī (7/163) nr. (1797), en Muslim (2/980) nr. (1344).

“Alle lof behoort aan Allah in elke toestand.”¹

107. Die deug van ṣalāh op die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees)

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wie een ṣalāh op my stuur, Allah stuur daardeur tien ṣalāhs op hom.”² Soos om te sê:

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ»

Allāhumma ṣalli wa sallim ‘alā Nabiyyinā Muḥammad.

“O Allah, stuur ṣalāh en salām oor ons Profeet Muḥammad.”

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Moenie my graf ’n plek maak wat soos ’n feesdag herhaaldelik besoek word nie, en stuur ṣalāh op my, want julle ṣalāh bereik my waar julle ook al is.”³

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Die suinige persoon is die een by wie ek genoem word, maar hy stuur nie ṣalāh op my

¹ Oorgelewer deur Ibn as-Sunnī in ‘Amal al-Yawm wa al-Laylah nr. (377), en al-Ḥākim het dit as ṣaḥīḥ beoordeel (1/499). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (4/201).

² Oorgelewer deur Muslim (1/288) nr. (384).

³ Abū Dāwūd (2/218) nr. (2044), en Aḥmad (2/367) nr. (8804). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abi Dāwūd (2/383).

nie.”¹

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Allah het engele wat op die aarde rondgaan en die salām van my ummah aan my oordra.”²

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Daar is niemand wat salām op my stuur nie, behalwe dat Allah my siel aan my teruggee sodat ek sy salām kan beantwoord.”³

108. Om salām wyd te versprei

Die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Julle sal nie Jannah binnegaan totdat julle glo nie, en julle sal nie werklik glo totdat julle mekaar liefhet nie. Sal ek julle nie wys op iets wat, as julle dit doen, julle mekaar sal liefhê nie? Versprei salām tussen julle.”⁴

“Drie dinge: wie dit bymekaarbring, het imān bymekaargebring: om regverdig te wees teenoor jouself, om salām aan almal te gee, en om uit te gee selfs wanneer jy min het.”⁵

¹ At-Tirmidhī (5/551) nr. (3546), en ander. Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (3/25), en Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/177).

² An-Nasā‘ī (3/43) nr. (1282), en al-Hākim (2/421). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ an-Nasā‘ī (1/274).

³ Abū Dāwūd nr. (2041), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/383).

⁴ Muslim (1/74) nr. (54), en Aḥmad nr. (1430), met hierdie bewoording. Die bewoording van Muslim is: “Julle sal nie...”

⁵ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (1/82) nr. (28), van ‘Ammār, mag Allah tevrede wees met hom, as mawqūf en mu‘allaq.

Van ‘Abdullāh ibn ‘Umar, mag Allah tevrede wees met hulle albei, is oorgelewer dat ’n man die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gevra het: “Watter Islam is die beste?” Hy het gesê: “Jy gee kos, en jy gee salām aan die een wat jy ken en die een wat jy nie ken nie.”¹

109. Hoe om die salām van ’n kāfir te beantwoord wanneer hy groet

«وَعَلَيْكُمْ»

Wa ‘alaykum.

“Wanneer die Mense van die Boek julle groet, sê dan: En op julle.”²

110. Die du‘ā wanneer ’n mens die gekraai van ’n haan en die gebalk van ’n donkie hoor

“Wanneer julle die gekraai van hane hoor, vra Allah uit Sy guns, want hulle het ’n engel gesien.

Soos om te sê:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ»

Allāhumma innī as’aluka min fadlik.

O Allah, ek vra U uit U guns.

En wanneer julle die gebalk van ’n donkie hoor, soek beskerming by Allah teen die Shayṭān, want

¹ Al-Bukhārī met al-Faḥḥ (1/55) nr. (12), en Muslim (1/65) nr. (39).

² Al-Bukhārī met al-Faḥḥ (11/42) nr. (6258), en Muslim (4/1705) nr. (2163).

dit het 'n shayṭān gesien.”¹ Soos om te sê:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A'ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān.

111. Die du'ā wanneer 'n mens snags honde hoor blaf

“Wanneer julle snags honde hoor blaf en donkies hoor balk, soek beskerming by Allah teen hulle, want hulle sien wat julle nie sien nie.”²

Soos om te sê:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

A'ūdhu billāhi mina ash-Shayṭāni ar-rajīm.

Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte Shayṭān.

112. Die du'ā vir iemand wat jy beledig het

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “O Allah, enige gelowige wat ek beledig het, maak dit vir hom 'n middel van nabyheid aan U op die Dag van Opstanding.”³

¹ Al-Bukhārī met al-Faḥ (6/350) nr. (3303), en Muslim (4/2092) nr. (2729).

² Abū Dāwūd (4/327) nr. (5105), en Aḥmad (3/306) nr. (14283). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/961).

³ Al-Bukhārī met al-Faḥ (11/171) nr. (6361), en Muslim (4/2007) nr. (396). Sy bewoording is: “Maak dit vir hom 'n suiwering en genade.”

113. Wat 'n Muslim sê wanneer hy 'n ander Muslim prys

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wanneer een van julle sy metgesel beslis moet prys, laat hom sê: ‘Ek beskou Fulān so, en Allah is die Een wat hom werklik beoordeel. Ek verklaar niemand rein voor Allah nie. Ek beskou hom, as hy dit van hom weet, as so en so.”¹

114. Wat 'n Muslim sê wanneer hy geprys word

«اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]

Allāhumma lā tu'ākhidhnī bimā yaqūlūn, waghfir lī mā lā ya'lamūn, [waj'alnī khayran mimma yazzunnūn].

“O Allah, moet my nie aanspreeklik hou vir wat hulle sê nie, vergewe my vir wat hulle nie weet nie, [en maak my beter as wat hulle dink].”²

¹ Oorgelewer deur Muslim (4/2296) nr. (3000).

² Al-Bukhārī in al-Adab al-Mufrad nr. (761), en al-Albānī het die ketting daarvan as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad nr. (585). Wat tussen die vierkantige hakies is, is 'n byvoeging van al-Bayhaqī in Shu'ab al-Īmān (4/228), deur 'n ander ketting.

115. Hoe die persoon in iḥrām die talbiyah sê tydens Ḥajj of ‘Umrah

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»

Labbayka Allāhumma labbayk, labbayka lā sharīka laka labbayk, inna al-ḥamda, wan-ni‘mata, laka wal-mulk, lā sharīka lak.

“Hier is ek, O Allah, hier is ek. Hier is ek; U het geen deelgenoot nie. Hier is ek. Waarlik, alle lof, alle guns en die koningskap behoort aan U. U het geen deelgenoot nie.”¹

116. Die takbīr wanneer ’n mens by die Swart Klip kom

“Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het ṭawāf rondom die Ka‘bah gemaak op ’n kameel. Elke keer wanneer hy by die hoek gekom het, het hy daarna gewys met iets wat hy by hom gehad het, en takbīr gesê.”²

117. Die du‘ā tussen die Jemenitiese hoek en die Swart Klip

(...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/408) nr. (1549), en Muslim (2/841) nr. (1184).

² Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/476) nr. (1613). Met “iets” word die miḥjan bedoel. Sien: Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/472).

Rabbanā ātinā fid-dunyā ḥasanah, wa fil-ākhirati ḥasanah, wa qinā ‘adhāba an-nār.

(...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ...)

“Ons Here, gee vir ons goedheid in hierdie wêreld, en goedheid in die Hiernamaals, en beskerm ons teen die straf van die Vuur.”¹

118. Die du‘ā wanneer ’n mens op aṣ-Ṣafā en al-Marwah staan

Toe die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) naby aṣ-Ṣafā gekom het, het hy gelees:

«إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...، أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»

Inna aṣ-Ṣafā wal-Marwata min sha‘ā’irillāh..., abda’u bimā bada’allāhu bih.

“Waarlik, aṣ-Ṣafā en al-Marwah is van die tekens van Allah... Ek begin met dit waarmee Allah begin het.”

Daarna het hy met aṣ-Ṣafā begin en daarop geklim totdat hy die Ka‘bah kon sien. Toe het hy na die qiblah gedraai, Allah se Eenheid verklaar, takbīr gesê, en gesê:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

¹ Abū Dāwūd (2/179), nr. (1894); Aḥmad (3/411), nr. (15398); al-Baghawī in Sharḥ al-Sunnah (7/128). Al-Albānī het dit as ḥasan geklassifiseer in Ṣaḥīḥ Abi Dāwūd (1/354). Sūrah al-Baqarah.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أُنْجَزَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr. Lā ilāha illā Allāhu waḥdah, anjaza wa‘dah, wa naṣara ‘abdah, wa hazama al-aḥzāba waḥdah.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles. Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen. Hy het Sy belofte vervul, Sy dienaar gehelp, en die groepe alleen verslaan.

Daarna het hy tussen dit du‘ā gemaak. Hy het dieselfde drie keer gesê.” Die ḥadīth. Daarin staan ook: Hy het op al-Marwah gedoen soos hy op aṣ-Ṣafā gedoen het.¹

119. Die du‘ā op die dag van ‘Arafah

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Die beste du‘ā is die du‘ā op die dag van ‘Arafah, en die beste wat ek en die profete voor my gesê het, is:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in

¹ Muslim (2/888) nr. (1218). Sūrah al-Baqarah: nr. 158.

qadīr.

Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles.”¹ “Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het op al-Qaṣwā’ gery totdat hy by al-Mash‘ar al-Ḥarām gekom het. Toe het hy na die qiblah gedraai, Allah aangeroep, takbīr gesê, tahlīl gesê, en Allah se Eenheid verklaar. Hy het bly staan totdat dit baie lig geword het, en toe vertrek voordat die son opgekom het.”² “Hy sê takbīr elke keer wanneer hy ’n klippie by die drie jamarāt gooi. Daarna gaan hy vorentoe, staan en maak du‘ā terwyl hy na die qiblah kyk, met sy hande opgelig, ná die eerste en tweede jamrah. Wat Jamrat al-‘Aqabah betref, hy gooi dit, sê takbīr by elke klippie, en gaan dan weg. Hy staan nie daar nie.”³

120. Die dhikr by al-Mash‘ar al-Ḥarām

121. Takbīr wanneer die jamarāt met elke klippie gegooi word

¹ At-Tirmidhī nr. (3585), en al-Albānī het dit as ḥasan beoordeel in Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/184), en in Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (4/6).

² Muslim (2/891) nr. (1218).

³ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/583) nr. (1751). Sien sy bewoording daar. Ook al-Bukhārī met al-Faṭḥ (3/583), (3/584), en (3/581) nr. (1753). Muslim het dit ook oorgelewer nr. (1218).

122. Die du‘ā van verwondering en ’n blye saak

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

Subḥānallāh.

“Allah is vry van enige tekort!”¹

«اللَّهُ أَكْبَرُ»

Allāhu akbar.

“Allah is die Allergrootste!”²

123. Wat iemand doen wanneer iets na hom kom wat hom bly maak

“Wanneer iets na die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gekom het wat hom bly gemaak het, of waardeur hy bly gemaak is, het hy in sujūd geval uit dankbaarheid teenoor Allah, die Geseënde en Verhewe.”³

124. Wat iemand doen en sê wanneer hy pyn in sy liggaam voel

“Plaas jou hand op die plek van jou liggaam wat seer is, en sê:

¹ Al-Bukhārī met al-Fath (1/210), (390) en (414), nr. (115), (3599) en (6218), en Muslim (4/1857) nr. (1674).

² Al-Bukhārī met al-Fath (8/441) nr. (4741) en (3062), at-Tirmidhī nr. (2180), en an-Nasā’ī in al-Kubrā nr. (11185). Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/103) en (2/235), en Musnad Aḥmad (5/218) nr. (21900).

³ Oorgelewer deur die skrywers van die Sunan behalwe an-Nasā’ī: Abū Dāwūd nr. (2774), at-Tirmidhī nr. (1578), en Ibn Mājah nr. (1394). Sien: Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (1/233), en Irwā’ al-Ghalīl (2/226).

«بِسْمِ اللَّهِ»

Bismillāh.

In die Naam van Allah,
drie keer, en sê sewe keer:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاطِرُ»

A‘ūdhu billāhi wa qudratihi min sharri mā ajidu
wa uḥādhir.

Ek soek beskerming by Allah en Sy krag teen die
kwaad van wat ek voel en waarvoor ek bang is.”¹

125. Die du‘ā van iemand wat bang is dat hy iets met sy oog kan tref

“Wanneer een van julle iets by sy broer, of by
homself, of by sy besittings sien wat hom beïndruk,
[laat hom vir hom barakah vra], want die bose oog
is waar.”²

126. Wat gesê word wanneer ‘n mens skrik

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

Lā ilāha illā Allāh.

“Daar is geen ware god wat aanbid mag word
behalwe Allah nie!”³

¹ Muslim (4/1728) nr. (2202).

² Musnad Aḥmad (4/447) nr. (15700), Ibn Mājah nr. (3508), en Mālik (3/118–119). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (1/212). Sien ook die ondersoek van Zād al-Ma‘ād deur al-Arnā’ūt (4/170).

³ Al-Bukhārī met al-Fath (6/381) nr. (3346), en Muslim (4/2208) nr. (2880).

127. Wat 'n mens sê wanneer hy slag

«بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»

Bismillāhi wallāhu akbar, [Allāhumma minka wa lak], Allāhumma taqabbal minnī.

“In die Naam van Allah, en Allah is die Allergrootste. [O Allah, dit is van U en vir U.] O Allah, aanvaar dit van my.”¹

128. Wat 'n mens sê om die planne van die opstandige shayātīn af te weer

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُلَاقِيَنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يُخْرِجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»

A‘ūdhu bikalimātillāhi at-tāmmāti allatī lā yujāwizuhunna barrun wa lā fājir: min sharri mā khalaq, wa barā’a wa dhara’, wa min sharri mā yanzilu mina as-samā’, wa min sharri mā ya’ruju fihā, wa min sharri mā dhara’a fī al-arḍ, wa min sharri mā yakhruju minhā, wa min sharri fitani al-layli wan-nahār, wa min sharri kulli ṭāriqin illā ṭāriqan yaṭruqu bikhayr, yā Raḥmān.

“Ek soek beskerming in die volmaakte woorde

¹ Muslim (3/1557) nr. (1967), en al-Bayhaqī (9/287). Wat tussen die vierkantige hakies is, is van al-Bayhaqī (9/287) en ander. Die laaste sin het ek volgens die betekenis uit die weergawe van Muslim aangehaal.

van Allah, wat geen regverdige of sondige persoon kan oorskry nie: teen die kwaad van wat Hy geskep, gevorm en versprei het; teen die kwaad van wat uit die hemel neerdaal; teen die kwaad van wat daarin opstyg; teen die kwaad van wat Hy op die aarde versprei het; teen die kwaad van wat daaruit uitkom; teen die kwaad van die beproewinge van die nag en die dag; en teen die kwaad van elke nagbesoeker, behalwe 'n besoeker wat met goed kom, o Mees Genadige.”¹

129. Istighfār en tawbah

Die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “By Allah, ek vra Allah om vergifnis en ek draai in berou na Hom meer as sewentig keer per dag.”²

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “O mense, maak tawbah na Allah, want ek maak honderd keer per dag tawbah na Hom.”³

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wie sê:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»

¹ Aḥmad (3/419) nr. (15461), met 'n ṣaḥīḥ ketting, en Ibn as-Sunnī nr. (637). Al-Arnā'ūṭ het die ketting daarvan as ṣaḥīḥ beoordeel in sy takhrīj van at-Ṭaḥāwīyyah (bl. 133). Sien: Majma' az-Zawā'id (10/127).

² Al-Bukhārī, met Faṭḥ al-Bārī (11/101), nr. (6307).

³ Muslim (4/2076) nr. (2702).

Astaghfirullāha al-‘Azīma alladhī lā ilāha illā
Huwa al-Ḥayyu al-Qayyūmu wa atūbu ilayh.

Ek vra Allah, die Grootste, om vergifnis; daar is
geen ware god wat aanbid mag word behalwe Hy
nie, die Lewende, die Onderhouer, en ek draai in
berou na Hom,

Allah sal hom vergewe, al het hy selfs van die
veldslag weggevlug.”¹

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom
wees) het gesê: “Die Here is die naaste aan die
dienaar in die laaste deel van die nag. As jy dus kan
wees onder dié wat Allah in daardie tyd onthou,
doen dit dan.”²

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom
wees) het gesê: “Die naaste wat ’n dienaar aan sy
Here is, is terwyl hy in sujūd is. Maak dus baie
du‘ā.”³

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom
wees) het gesê: “Daar kom soms ’n bedekking oor
my hart, en ek vra Allah honderd keer per dag om

¹ Abū Dāwūd (2/85) nr. (1517), at-Tirmidhī (5/569) nr. (3577), en al-Ḥākim
het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem
(1/511). Al-Albānī het dit ook as ṣaḥīḥ beoordeel. Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī
(3/182), en Jāmi‘ al-Uṣūl li-Aḥādīth ar-Rasūl (mag Allah se vrede en
seëninge op hom wees) (4/389–390), met die ondersoek van al-Arnā‘ūt.

² At-Tirmidhī nr. (3579), an-Nasā‘ī (1/279) nr. (572), en al-Ḥākim (1/309).
Sien: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/183), en Jāmi‘ al-Uṣūl met die ondersoek van al-
Arnā‘ūt (4/144).

³ Muslim (1/350) nr. (482).

vergifnis.”¹

130. Die deug van tasbīḥ, taḥmīd, tahlīl en takbīr

Hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wie sê:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»

Subḥānallāhi wa biḥamdih.

Allah is vry van enige tekort, en aan Hom behoort alle lof,

honderd keer op 'n dag, sy sondes sal uitgevee word, al is dit soos die skuim van die see.”²

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wie sê:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu al-mulk, wa lahu al-ḥamd, wa huwa ‘alā kulli shay’in qadīr.

¹ Oorgelewer deur Muslim (4/2075) nr. (2702). Ibn al-Athīr het gesê: “Daar kom 'n bedekking oor my hart” beteken: dit word bedek of oordek. Wat daarmee bedoel word, is vergeetagtigheid; want die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) was altyd besig om meer dhikr, nabyheid aan Allah en voortdurende bewustheid van Hom te hê. As hy soms van iets daarvan vergeet het of onoplettend was, het hy dit vir homself as 'n tekort beskou, en daarom het hy vinnig istighfār gemaak. Sien: Jāmi‘ al-Uṣūl (4/386).

² Al-Bukhārī (7/168) nr. (6405), en Muslim (4/2071) nr. (2691). Sien ook die deug van die een wat dit honderd keer sê wanneer hy die oggend en aand bereik, bl. 65 van hierdie boek.

Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Aan Hom behoort die koningskap, aan Hom behoort alle lof, en Hy het mag oor alles,

tien keer, sal wees soos iemand wat vier mense uit die nageslag van Ismā‘īl vrygemaak het.”¹

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Twee woorde is lig op die tong, swaar op die weegskaal, en geliefd by die Mees Genadige:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»

Subhānallāhi wa biḥamdih, Subhānallāhi al-‘Azīm.

Allah is vry van enige tekort, en aan Hom behoort alle lof. Allah, die Grootste, is vry van enige tekort.”²

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Dat ek sê:

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

Subhānallāh, wal-ḥamdu lillāh, wa lā ilāha illā Allāh, wallāhu akbar.

Allah is vry van enige tekort, alle lof behoort aan Allah, daar is geen ware god wat aanbid mag word

¹ Al-Bukhārī (7/67) nr. (6404), en Muslim met hierdie bewoording (4/2071) nr. (2693). Sien ook die deug van die een wat dit honderd keer per dag sê, du‘ā nr. (93), bl. 66 van hierdie boek.

² Al-Bukhārī (7/168) nr. (6404), en Muslim (4/2072) nr. (2694).

behalwe Allah nie, en Allah is die Allergrootste,
is vir my meer geliefd as alles waaroor die son
opkom.”¹

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom
wees) het gesê: “Is een van julle nie in staat om elke
dag duisend goeie daade te verdien nie?” Een van sy
metgeselle het hom gevra: “Hoe kan een van ons
duisend goeie daade verdien?” Hy het gesê:

«سُبْحَانَ اللَّهِ»

Subḥānallāh.

“Hy maak honderd tasbīḥs, dan word duisend
goeie daade vir hom opgeskryf, of duisend sondes
word van hom afgevee.”²

“Wie sê:

«سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ»

Subḥānallāhi al-‘Azīmi wa biḥamdih.

Allah, die Grootste, is vry van enige tekort, en
aan Hom behoort alle lof,

’n Palmboom sal vir hom in Jannah geplant
word.”³

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom
wees) het gesê: “O ‘Abdullāh ibn Qays, sal ek jou nie

¹ Muslim (4/2072) nr. (2695).

² Muslim (4/2073) nr. (2698).

³ Oorgelewer deur at-Tirmidhī (5/511) nr. (3464), en al-Ḥākim (1/501). Hy
het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom saamgestem. Sien:
Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (5/531), en Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/160).

wys op 'n skat uit die skatte van Jannah nie?" Ek het gesê: "Ja, beslis, o BoodsAPPER van Allah." Hy het gesê: "Sê:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

Daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah nie."¹

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: "Die mees geliefde woorde by Allah is vier:

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

Subḥānallāh, wal-ḥamdu lillāh, wa lā ilāha illā Allāh, wallāhu akbar.

Allah is vry van enige tekort, alle lof behoort aan Allah, daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, en Allah is die Allergrootste.

Dit maak nie saak met watter een van hulle jy begin nie."²

'n Bedoeïen het na die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gekom en gesê: "Leer my woorde wat ek kan sê." Hy het gesê: "Sê:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (11/213) nr. (4206), en Muslim (4/2076) nr. (2704).

² Muslim (3/1685) nr. (2137).

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahū lā sharīka lah, Allāhu akbaru kabīrā, wal-ḥamdu lillāhi kathīrā, Subḥānallāhi Rabbi al-‘ālamīn, lā ḥawla wa lā quwwata illā billāhi al-‘Azīzi al-Ḥakīm.

Daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Hy alleen, sonder enige deelgenoot. Allah is baie groot. Alle lof behoort oorfloedig aan Allah. Allah, die Here van die wêreld, is vry van enige tekort. Daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah, die Almagtige, die Alwyse nie.”

Hy het gesê: “Hierdie is vir my Here; wat is daar vir my?” Hy het gesê: “Sê:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي»

Allāhumma ighfir lī, warḥamnī, wahdinī, warzuqnī.

O Allah, vergewe my, wees genadig met my, lei my, en voorsien my.”¹

Wanneer ’n man Islam aanvaar het, het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) hom ṣalāh geleer, en hom daarna beveel om met hierdie woorde du‘ā te maak:

¹ Muslim (4/2072) nr. (2696). Abū Dāwūd het bygevoeg (1/220) nr. (832): Toe die Bedoeïen wegdraai, het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê: “Hy het sy hand met goed gevul.”

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»

Allāhumma ighfir lī, warḥamnī, wahdinī, wa
‘āfinī, warzuqnī.

“O Allah, vergewe my, wees genadig met my, lei
my, gee my welstand, en voorsien my.”¹

“Waarlik, die beste du‘ā is:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ»

Al-ḥamdu lillāh.

Alle lof behoort aan Allah,
en die beste dhikr is:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

Lā ilāha illā Allāh.

Daar is geen ware god wat aanbid mag word
behalwe Allah nie.”²

“Die blywende goeie daad is:

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ»

Subḥānallāh, wal-ḥamdu lillāh, wa lā ilāha illā
Allāh, wallāhu akbar, wa lā ḥawla wa lā quwwata
illā billāh.

Allah is vry van enige tekort, alle lof behoort aan

¹ Muslim (4/2073) nr. (3697). In 'n ander weergawe van hom staan ook:
“Hierdie woorde bring vir jou jou wêreld en jou Hiernamaals bymekaar.”

² At-Tirmidhī (5/462) nr. (3383), Ibn Mājah (2/1249) nr. (3800), en al-
Ḥākim (1/503). Hy het dit as ṣaḥīḥ beoordeel, en adh-Dhahabī het met hom
saamgestem. Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (1/362).

Allah, daar is geen ware god wat aanbid mag word behalwe Allah nie, Allah is die Allergrootste, en daar is geen krag en geen mag behalwe deur Allah nie.”¹

131. Hoe het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) tasbīḥ gemaak?

Van ‘Abdullāh ibn ‘Amr, mag Allah tevrede wees met hulle albei, is oorgelewer dat hy gesê het: “Ek het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesien terwyl hy tasbīḥ met sy vingers getel het.” In ’n byvoeging staan: “met sy regterhand.”²

132. Sommige soorte goedheid en algemene goeie maniere

Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê: “Wanneer die donkerte van die nag kom — of wanneer julle die aand bereik — hou julle kinders binne, want die shayāṭīn versprei dan. Wanneer ’n deel van die nag verby is, laat hulle dan gaan. Maak die deure toe en noem Allah se Naam,

¹ Aḥmad nr. (513), volgens die rangskikking van Aḥmad Shākir. Sien: Majma‘ az-Zawā‘id (1/297). Ibn Ḥajar het dit in Bulūgh al-Marām toegeskryf aan an-Nasā‘ī [in al-Kubrā] nr. (10617), uit die oorgelewerde weergawe van Abū Sa‘īd, en gesê: Ibn Ḥibbān het dit as ṣaḥīḥ beoordeel nr. (840), en al-Ḥākim (1/541).

² Oorgelewer deur Abū Dāwūd met hierdie bewoording (2/81) nr. (1502), en at-Tirmidhī (5/521) nr. (3486). Sien: Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘ (4/271) nr. (4865). Al-Albānī het dit as ṣaḥīḥ beoordeel in Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd (1/411).

want die Shayṭān maak nie 'n geslote deur oop nie. Bind julle watersakke toe en noem Allah se Naam. Bedek julle houers en noem Allah se Naam, al plaas julle net iets daaroor. En doof julle lampe.”¹

Mag Allah se vrede, seëninge en barakah op ons Profeet Muḥammad wees, en op sy familie en al sy metgeselle.

¹ Al-Bukhārī met al-Faṭḥ (10/88) nr. (5623), en Muslim (3/1595) nr. (2012).

Inhoudsopgawe

Hisn al-Muslim uit die Adhkār van die Qur'an en die Sunnah	2
Inleiding	2
Die deug van dhikr	4
1. Adhkār wanneer 'n mens uit die slaap wakker word	8
2. Du‘ā wanneer 'n kledingstuk aangetrek word	12
3. Du‘ā wanneer 'n nuwe kledingstuk aangetrek word	12
4. Du‘ā vir iemand wat 'n nuwe kledingstuk aangetrek het.....	13
5. Wat om te sê wanneer jy jou klere uittrek	13
6. Du‘ā wanneer die toilet betree word	14
7. Du‘ā wanneer die toilet verlaat word	14
8. Die dhikr voor wuḍū'	14
9. Die dhikr na voltooiing van wuḍū'	15
10. Die dhikr wanneer jy die huis verlaat	16
11. Die dhikr wanneer jy die huis binnegaan ...	16
12. Du‘ā wanneer jy na die masjid gaan	17
13. Du‘ā wanneer die masjid binnegegaan word	19
14. Du‘ā vir die uitgaan uit die masjid.	20
15. Adhkār van die Adhān.	21
16. Die openingsdu‘ā.....	22
17. Die du‘ā van rukū'	29

18. Die du‘ā wanneer mens uit rukū‘ opkom.....	31
19. Die du‘ā van sujūd.....	32
20. Die du‘ā wanneer mens tussen die twee sajdahs sit	34
21. Die du‘ā van sujūd at-tilāwah.....	35
22. Die tashahhud.....	36
23. Ṣalāh op die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) ná die tashahhud	37
24. Die du‘ā ná die laaste tashahhud, voor die salām	38
25. Die adhkār ná die salām van die ṣalāh	45
26. Die du‘ā van Ṣalāh al-Istikhārah	50
27. Die oggend- en aand-adhkār	52
28. Die adhkār van slaap.....	71
29. Die du‘ā wanneer iemand in die nag van kant verander.....	80
30. Die du‘ā wanneer iemand in sy slaap skrik, of deur eensaamheid en vrees getref word.....	80
31. Wat iemand moet doen wanneer hy ’n droom of ’n slegte droom sien	81
32. Die du‘ā van Qunūt al-Witr.....	81
33. Die dhikr ná die salām van Witr	84
34. Die du‘ā vir bekommernis en hartseer.....	84
35. Die du‘ā vir benoudheid	86
36. Die du‘ā wanneer iemand die vyand of iemand met gesag ontmoet	87
37. Die du‘ā van iemand wat bang is vir die onreg van ’n persoon met gesag	88

38. Die du‘ā teen die vyand	90
39. Wat iemand sê wanneer hy bang is vir ‘n groep mense	91
40. Die du‘ā van iemand wat fluisteringe oor īmān ervaar.....	91
41. Die du‘ā om skuld af te betaal	92
42. Die du‘ā teen fluisteringe in ṣalāh en tydens recitasie.....	93
43. Die du‘ā van iemand vir wie ‘n saak moeilik raak.....	93
44. Wat iemand moet sê en doen wanneer hy ‘n sonde pleeg.....	93
45. Die du‘ā om die Shayṭān en sy fluisteringe weg te dryf.....	94
46. Die du‘ā wanneer iets gebeur waarmee ‘n mens nie tevrede is nie, of wanneer hy oorweldig word in sy saak.....	95
47. Gelukwensing aan iemand wat ‘n baba gekry het, en sy antwoord daarop.....	96
48. Waarmee kinders beskerm word	97
49. Die du‘ā vir ‘n siek persoon wanneer jy hom besoek	97
50. Die deug van die besoek van ‘n siek persoon	98
51. Die du‘ā van die siek persoon wat nie meer hoop het om lank te leef nie	98
52. Die talqīn vir iemand wat op sterwe lê	100

53. Die du'ā van iemand wat deur 'n ramp getref word	100
54. Die du'ā wanneer die oë van die oorledene toegemaak word.....	101
55. Die du'ā vir die oorledene in die ṣalāh oor hom.....	101
56. Die du'ā vir 'n kind wat oorlede is, in die ṣalāh oor hom	104
57. Die du'ā van meegevoel	106
58. Die du'ā wanneer die oorledene in die graf geplaas word	107
59. Die du'ā ná die begrafnis van die oorledene	107
60. Die du'ā wanneer grafte besoek word	108
61. Die du'ā van die wind	108
62. Die du'ā van donderweer	109
63. Van die du'ās vir reën	110
64. Die du'ā wanneer 'n mens reën sien.....	111
65. Die dhikr ná die reën geval het	111
66. Van die du'ās wanneer gevra word dat die reën moet wegskuif.....	111
67. Die du'ā wanneer die nuwe maan gesien word	112
68. Die du'ā wanneer die vastende persoon sy vas breek.....	112
69. Die du'ā voor kos.....	113
70. Die du'ā wanneer 'n mens klaar geëet het	114

71. Die du'ā van die gas vir die een wat die kos aanbied.....	115
72. Om indirek deur du'ā vir kos of drank te vra	115
73. Die du'ā wanneer 'n mens sy vas by 'n huishouding breek	116
74. Die du'ā van die vastende persoon wanneer kos teenwoordig is, maar hy nie sy vas breek nie	116
75. Wat die vastende persoon sê wanneer iemand hom uitskel.....	117
76. Die du'ā wanneer die eerste vrugte gesien word	117
77. Die du'ā wanneer iemand nies.....	117
78. Wat vir 'n kāfir gesê word wanneer hy nies en Allah prys.....	118
79. Die du'ā vir die een wat getroud is	118
80. Die du'ā van die een wat trou, en by die koop van 'n ry-dier	119
81. Die du'ā voor 'n man sy vrou nader	119
82. Die du'ā van woede	120
83. Die du'ā van iemand wat 'n beproefde persoon sien	120
84. Wat in 'n sitting gesê word	120
85. Die boetedoening van 'n sitting	121
86. Die du'ā vir iemand wat sê: "Mag Allah jou vergewe"	121

87. Die du‘ā vir iemand wat goed aan jou gedoen het.....	122
88. Dit waarmee Allah ’n mens teen die Dajjāl beskerm	122
89. Die du‘ā vir iemand wat sê: “Ek het jou lief ter wille van Allah”	122
90. Die du‘ā vir iemand wat sy geld aan jou aanbied.....	123
91. Die du‘ā vir iemand wat jou geleen het wanneer jy terugbetaal.....	123
92. Die du‘ā uit vrees vir shirk	123
93. Die du‘ā vir iemand wat sê: “Mag Allah jou seën”	124
94. Die du‘ā teen ’n slegte gevoel van bygelooft	124
95. Die du‘ā wanneer ’n mens ry.....	125
96. Die du‘ā van reis.....	126
97. Die du‘ā wanneer ’n mens ’n dorp of stad binnegaan	128
98. Die du‘ā wanneer ’n mens die mark binnegaan	129
99. Die du‘ā wanneer die ry-dier struikel	129
100. Die du‘ā van die reisiger vir die een wat tuis bly	130
101. Die du‘ā van die een wat tuis bly vir die reisiger	130
102. Takbīr en tasbīh tydens reis	131

103. Die du‘ā van die reisiger wanneer hy die laaste deel van die nag bereik	131
104. Die du‘ā wanneer ’n mens by ’n plek stop, op reis of andersins	132
105. Die dhikr wanneer ’n mens van reis terugkeer	132
106. Wat iemand sê wanneer iets gebeur wat hom bly maak of wat hy nie hou nie	133
107. Die deug van ṣalāh op die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees)	134
108. Om salām wyd te versprei	135
109. Hoe om die salām van ’n kāfir te beantwoord wanneer hy groet	136
110. Die du‘ā wanneer ’n mens die gekraai van ’n haan en die gebalk van ’n donkie hoor	136
111. Die du‘ā wanneer ’n mens snags honde hoor blaf	137
112. Die du‘ā vir iemand wat jy beledig het	137
113. Wat ’n Muslim sê wanneer hy ’n ander Muslim prys	138
114. Wat ’n Muslim sê wanneer hy geprys word	138
115. Hoe die persoon in iḥrām die talbiyah sê tydens Ḥajj of ‘Umrah	139
116. Die takbīr wanneer ’n mens by die Swart Klip kom	139
117. Die du‘ā tussen die Jemenitiese hoek en die Swart Klip	139

118. Die du‘ā wanneer ’n mens op aş-Şafā en al-Marwah staan	140
119. Die du‘ā op die dag van ‘Arafah	141
120. Die dhikr by al-Mash‘ar al-Ḥarām	142
121. Takbīr wanneer die jamarāt met elke klippie gegooi word	142
122. Die du‘ā van verwondering en ’n blye saak	143
123. Wat iemand doen wanneer iets na hom kom wat hom bly maak.....	143
124. Wat iemand doen en sê wanneer hy pyn in sy liggaam voel	143
125. Die du‘ā van iemand wat bang is dat hy iets met sy oog kan tref.....	144
126. Wat gesê word wanneer ’n mens skrik...	144
127. Wat ’n mens sê wanneer hy slag.....	145
128. Wat ’n mens sê om die planne van die opstandige shayātīn af te weer	145
129. Istighfār en tawbah.....	146
130. Die deug van tasbīḥ, taḥmīd, tahlīl en takbīr	148
131. Hoe het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) tasbīḥ gemaak?	154
132. Sommige soorte goedheid en algemene goeie maniere	154

af24v5.0 - 10/10/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

